

Comissió d' Economia, Pressupostos i Hisenda realitzada el dia 4 de novembre de 2015. Comença la reunió a les 10 hores i 6 minuts. Presideix el diputat senyor Jorge Bellver Casaña. Reunió número 3/I.

El senyor president:

Molt bon dia.

Molt bon dia a tots, senyors diputats, membres dels mitjans de comunicació.

Anem a mamprendre la comissió d'hisenda. I, en primer lloc, senyora secretària, passe llista per a comprovar que n'hi ha quòrum.

(La secretària passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Abans de donar la benvinguda a la vicepresidenta, passem a l'aprovació de l'acta. ¿Alguna objecció a l'acta? ¿La donem per aprovada? Moltíssimes gràcies.

Anem a mamprendre doncs la comissió d'hisenda en la qual se va a expressar, se va a donar a conèixer quins són els pressupostos del govern valencià, del Consell, per a l'any 2016.

La veritat és que anem a procedir a valorar els pressupostos, el primer pressupost d'esta legislatura, una legislatura apassionant, una legislatura en què, bé, doncs anem a conèixer quines són les prioritats del govern valencià i cada grup va a tindre l'oportunitat de valorar, fer valoracions d'estos pressupostos.

En qualsevol cas, dir-los que per part de tots mosatros anem a fer tot el possible perquè este treball siga el més sòlid possible, el més interessant possible, amb el debat polític i parlamentari necessari però sempre dins de les normes de bona educació i del respecte parlamentari.

Això és el que espere de tots vostés, senyors diputats, això és el que anem a fer des de la mesa.

Bé, doncs, com tots els anys, es manté la tradició que el lletrat d'esta comissió, a banda del seu saber fer, doncs ha tingut a bé fer-mos arribar un poquet de dolç a este treball de tres dies, cosa que li agraïm com sempre s'ha fet en esta comissió.

I, senyora vicepresidenta, bé, doncs és vosté la número 1, és vosté la primera (*rialles*) en vindre a esta comissió a donar compte de les seccions que afecten en este cas al seu pressupost. Estem encantats de tindre-la ací, a esta sa casa, i quan vullga. Sap vosté que té trenta minuts, és un acord que es va prendre per part de la mesa, que coneix el govern, saben que el consellers que van a comparèixer tenen trenta minuts; després deu minuts per a les intervencions del grup parlamentari; quinze minuts per a la segona intervenció dels consellers; i cinc minuts per a les rèpliques.

Dir-los també que –com saben però, bé, he de comentar-ho– en la comissió han rebut del conseller de transparència la comunicació que el pressupost de la Presidència, les seccions que corresponen al pressupost de Presidència les va a substanciar i les va a defensar en esta comissió el conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Quan vullga, senyora vicepresidenta, té vosté la paraula per trenta minuts.

Compareixença de la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mònica Oltra Jarque, per a informar sobre el Projecte de llei de pressupostos de La Generalitat per a l'exercici 2016 pel que fa a la seua conselleria

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltíssimes gràcies, senyor president.

Bon dia, diputats i diputades.

Membres dels mitjans de comunicació, gràcies per l'assistència massiva.

Espere que siga indulgent la presidència en el temps perquè n'hi ha moltes coses que explicar i m'agradaria que vostés pogueren seguir esta compareixença sense que n'hi haja massa distorsions per tant de número, ¿no?

En qualsevol cas, senyories, després de molts anys d'estar asseguda ahí, als escons, enfront d'esta taula, hui tinc l'honor de ser la primera consellera que compareix i la responsabilitat de comparèixer davant de vostés per a informar sobre el projecte de llei de pressupostos que el Consell va aprovar el passat 29 d'octubre, en allò que afecta la vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives.

Començaré confessant-los, senyories, que malgrat el notabilíssim increment en termes relatius i absoluts que es proposa, no és el pressupost que necessita esta conselleria. I no ho és perquè les retallades dutes a terme en els últims anys en matèria social han afectat de tal manera els drets de les persones, i de les persones més vulnerables, que ara s'ha de fer un esforç ingent per revertir la situació de desolació que el govern antic ens ha deixat.

Com vostés saben, este govern naix d'un pacte, l'Acord del Botànic, un pacte de cinc eixos que situa com a primera línia d'actuació el rescat de persones. I dins de les sis mesures concretes n'hi ha quatre que s'incardinen directament en el projecte de pressupostos que hui defense ací i que –com voran– passen de la teoria a la pràctica; dit d'una altra manera, de la poesia a la prosa.

Els signants de l'Acord del Botànic ens comprometem literalment en els apartats 1b, 1c, 1e i 1f, a impulsar polítiques que milloren la vida de les persones en els següents aspectes: millora de la renda garantida de ciutadania; lluita contra la pobresa energètica; millora de l'aplicació de la Llei 39/2006 de promoció de l'autonomia personal; i lluita contra la violència de gènere.

Doncs bé, com poden vore en el *power point* –que hui sí que funciona, gràcies també a tots els que han fet que hui funcione– el primer dels apartats, la línia per a la renda garantida de ciutadania augmenta en un 35,66%, el pressupost serà de 39,34 milions i un increment de 10,34 milions.

Respecte al segon, el de la lluita contra l'empobriment energètic, s'augmenta un 40% la partida, dotada amb 1,4 milions per a finançar programes de les entitats locals que ajuden en la pagament de l'aigua, la llum i el gas.

Pel que fa al tercer apartat, millora en l'aplicació de la llei d'autonomia personal, presentem un increment històric, passant de 149,5 milions en 2015 a 239,5 milions per al 2016. Suposa un augment de 90 milions d'euros, o siga un 60,21%.

Finalment, pel que fa a la lluita contra la violència de gènere, s'incrementa en un 5,44% el total i, dins d'ell, determinades línies –com la que tenen ahí–, les ajudes a les dones víctimes de violència de gènere, directament a les dones que són víctimes s'augmenta un 47,7%, passant de 338.000 a 500.000 euros.

A més, els programes que formen part de la renda garantida de ciutadania, prestacions per dependència i prestacions

econòmiques per acolliment familiar tenen la consideració de crèdits ampliables, cosa que implica –com ses senyories saben– que les persones que tinguen dret a les prestacions –i açò és molt important– les cobraran encara que no hi haja consignació pressupostària; és a dir, si cobrim allò que està consignat pressupostàriament podem continuar emetent resolucions, cosa que actualment no era possible. Nosaltres entenem que es tracta d'un dret subjectiu i, per tant, els pressupostos s'han d'adaptar a la garantia del compliment del dret.

En conjunt, senyories, el pressupost de la conselleria ascendeix a 978 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment de 144,26 milions, un 17,30% més que l'any passat. Es tracta, amb diferència, d'un augment molt significatiu en la conselleria encarregada de la defensa i rescat de les persones més vulnerables de la societat, les que necessiten més ajuda i suport dels poders públics. (*Soroll de papers*)

I, a més, encara que no siga el motiu d'esta compareixença, recordar-los, saben vostés que la Llei de mesures fiscals de gestió administrativa, financera i d'organització de La Generalitat elimina el copagament confiscatori per a persones majors i dependents en centres diürns, el deroga parcialment en centres residencials, incrementa els diners de butxaca i retorna les pagues extra a les persones majors i amb diversitat funcional.

Per tots estos motius, i molts més que aniré detallant com la remunicipalització de la xarxa de serveis socials, la desmercantilització dels serveis públics i la introducció de plecs socials en la contractació de l'administració, podem parlar d'un canvi de model entre el govern antic i les polítiques que impulsa el govern del botànic a partir del projecte de pressupostos. Estem parlant, senyories, d'un vertader canvi de paradigma pel que fa a les polítiques socials del Consell que ressitua les prioritats del nou govern respecte de l'antic.

Analitzant cada un dels deu programes pressupostaris que es gestionen en la conselleria, les dades concretes seran les següents:

Comencem amb la Secretaria Autònoma d'Inclusió i de l'Agència Valenciana d'Igualtat. El pressupost per a 2016 és de 35,23 milions d'euros, distribuïts en tres programes –que tenen vostés ahí–, dels quals un és nou: el Programa d'igualtat en la diversitat, al qual s'han de sumar, a més, 10,47 milions de les operacions corrents de l'Institut Valencià de la Joventut amb unes polítiques transversals i amb visió intergeneracional i coordinades des de l'Institut Valencià de la Joventut.

La municipalització és un eix fonamental amb una nova línia i una dotació pressupostària d'1.250.000 euros per a crear la Xarxa Jove.

Un altre eix fonamental és la coparticipació i espais de codecisió amb les persones joves. Per això s'augmenten les línies de suport a entitats juvenils en 50.000 euros i també s'incrementa un 50% el pressupost del Consell de la Joventut de la Comunitat Valenciana.

Un altre eix és la creació del sistema comú d'educació no formal amb una partida de 150.000 euros per a articular l'oferta i la demanda de les activitats d'oci educatiu en el marc de la inclusió social i la construcció de ciutadania. En esta línia cal destacar dos programes nous: el programa de beques i estades a l'estranger per a l'aprenentatge i perfeccionament d'idiomes amb una dotació de 300.000 euros i un programa de suport a la creació artística jove.

Per últim, vullc anunciar la creació d'un servei d'estudis i programes de joventut dotat amb 30.000 euros per a beques.

La Direcció General de l'Institut Valencià de les Dones i per la Igualtat de Gènere compta amb un únic programa, el d'igualtat de gènere, amb un pressupost de 14,98 milions d'euros que s'incrementa un 5,44%.

Es tracta d'un pressupost que permetrà aplicar polítiques d'igualtat de gènere en tots els àmbits competencials de la vicepresidència.

És important assenyalar l'increment en la línia d'ajudes a les dones víctimes de violència de gènere que augmenta quasi un 48% –com els he dit adés i com s'ha mostrat en l'anterior pàgina.

També s'ha incrementat en 75.000 euros la línia destinada a les ajudes a entitats sense ànim de lucre per a realitzar programes dirigits a dones en situació o risc d'exclusió social, amb la qual cosa queda dotada amb 375.000 euros, una pujada d'un 25%.

M'agradaria destacar una nova línia de subvenció per a tancar aquest capítol, la corresponent a la igualtat de gènere, que comptarà amb 300.000 euros per a incentivar les entitats sense ànim de lucre i la promoció del moviment associatiu de les dones.

I destacaria l'increment en la partida de reformes i equipament dels centres d'acollida de les dones i els seus fills i filles en un 5,89%.

També és a destacar la creació d'un nou programa al pressupost, com és el d'igualtat en la diversitat, que gestiona la Direcció General de l'Agència Valenciana d'Igualtat en la Diversitat, que compta amb 3,43 milions d'euros. Es tracta –com ja coneixen– d'una direcció general inèdita amb la qual actuarem en polítiques LGTBI, de diversitat familiar, diversitat ètnica, diversitat religiosa o de culte, per a la no-discriminació i per a la garantia d'igualtat d'oportunitats.

En el capítol IV s'integren les línies d'atenció a les famílies que corresponien anteriorment al programa de promoció de famílies i les dones –que hem canviat el nom, senyories, després de molts anys reivindicant-ho, que les famílies no tenen perquè ser només cosa de dones–, junt amb les destinades a ajudes a entitats sense ànim de lucre per a l'exercici d'activitats vinculades a famílies del poble gitano per a la promoció i millora de la seua qualitat de vida, i al finançament de projectes d'intervenció social integral del poble gitano per a entitats locals.

L'anterior línia d'ajuda a la promoció i beneficis per a famílies nombroses es modifica per a donar cabuda a altres estructures familiars, perquè igual entenem que la societat és diversa i plural i també ho són les famílies que les componen. De fet, ja coneixen ses senyories que la llei d'acompanyament dels pressupostos incorpora bonificacions fiscals, també, per a les famílies monoparentals.

En este apartat s'ha creat una línia nova dins de la també nova Subdirecció General d'Infantesa, sobretot conseqüència de converses amb UNICEF i d'una llarga reivindicació d'UNICEF, que compta amb un pressupost de 150.000 euros per a garantir els drets dels xiquets i xiquetes.

És novetat també la dotació de 115.000 euros en una nova línia per a subvencionar programes de solidaritat amb les víctimes de delictes de conductes d'odi, discriminació i intolerància, i una altra línia nova de 30.000 euros per a programes i actuacions que contribuïsquen al benestar i la igualtat de lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals, que compta amb 30.000 euros. Fins ara, no existia cap línia d'estes característiques.

La Direcció General d'Inclusió Social gestiona un únic programa pressupostari, el d'inclusió social, que compta amb 16,81 milions.

És important destacar que es crea una línia dotada amb 1,4 milions per a finançar programes de les entitats locals de lluita contra l'empobriment energètic, tal com ja els he anunciat al principi de la intervenció. I des de la vicepresidència treballarem per a combatre la pobresa energètica en la comunitat, amb l'objectiu d'ajudar milers de famílies en el pagament de les seues factures.

Este capítol inclou també les persones majors, a qui el govern antic no tenia en compte en esta qüestió, quan les xifres demostren que són els que més patixen la situació de pobresa energètica.

També s'incorpora a este programa la línia «lluita contra el empobriment infantil» –1,3 milions–, que fins ara es trobava en el programa de serveis socials, per a coordinar millor els recursos que es destinen a la inclusió social i se complementa des de la conselleria d'educació amb l'augment de les beques de menjador, que vostés ja també coneixen i que, òbviament, s'explicaran en la compareixença del conseller Marzá.

Es reforça la línia d'ajuda al funcionament de les oficines d'atenció a les persones migrants –els antics AMICS– que compta amb 925.100 euros, un 32,16% més que l'any passat. Igualment, es millora la línia de programes d'acció comunitària.

El govern del botànic valora molt la implicació de la societat en els assumptes públics. No entenem una altra manera de governar si no és en sintonia amb la ciutadania i el diàleg social. L'associacionisme i el voluntariat són fonamentals perquè hi haja ciutadans i ciutadanes conscients i crítics. Per això, la línia de suport, impuls i promoció del voluntariat, a través d'entitats sense ànim de lucre, s'incrementa un 104%, arribant als 306.000 euros.

Per als itineraris integrats d'inserció sociolaboral es destinen 4,25 milions d'euros, cofinançats pel fons social europeu.

Es mantenen, amb una dotació semblant a la d'enguany, la línia d'ajudes a associacions i organitzacions socials que realitzen programes d'acollida a persones migrants i les ajudes a organitzacions agràries per a la millora de les condicions sociolaborals dels immigrants temporers per a combatre l'explotació laboral del sector agrari per part d'algunes ETT, com varen tindre les seues senyories en un ple anterior ocasió de tractar, precisament un altre drama que tenim.

Ara, em referiré a l'altra secretaria autonòmica, la Secretaria Autonòmica de Serveis Socials i Autonomia Personal.

A la Direcció General de Serveis Socials i Persones en Situació de Dependència li correspon la gestió de quatre programes: un, dedicat als serveis socials; un altre, a menors i, altres dos, destinats a gestió de centres i programes de persones majors i a ordenació i prestacions de dependència. En total, aquests programes sumen 708 milions d'euros.

El primer d'aquests programes, el de serveis socials, té un pressupost de 66,19 milions.

El capítol IV queda amb tres línies de subvenció: la línia per a prestacions no contributives i anàlogues, per un import de 220.000 euros; la línia per a finançar el pla concertat amb els equips socials de base, que per a l'any que ve tindrà 25,9 milions d'euros. És un augment de sis milions per a millorar el finançament del nivell d'atenció primària en les entitats locals, que portava molts anys sense augmentar-se i tenia com a conseqüència una precarització del sistema públic valencià de servicis socials. Amb este increment es duen a terme ajudes d'emergència per al pagament de lloguers, rebuts de subministraments bàsics, serveis d'ajuda a domicili, etcètera. És a dir, millorem les ajudes socials de proximitat, que són les que gestionen directament els municipis.

I la línia per a renda garantida de ciutadania, que comptarà amb 39,34 milions, la qual cosa suposa un increment, com els dia, del 35,66%. Este augment millora la vida de la gent que més ho necessita.

Amb este increment s'incorporaran a esta prestació entre 5.000 i 10.000 persones més –els últims anys, la mitjana està entorn de quinze mil–. S'estima que per cada persona bene-

ficiada hi ha un benefici d'1,6 persones més. Per tant, en la previsió més baixa, el nombre total de persones beneficiàries per l'increment seria de 52.000 persones –20.000 directament i 32.000 indirectament.

Amb el programa de menors, s'actua sobre totes aquelles matèries derivades de l'aplicació de la legislació vigent en matèria d'adopció i protecció i responsabilitat penal dels menors. Per a 2016, este programa s'incrementa en 8,96 milions, amb un pressupost total de 107 milions d'euros.

El capítol IV té un increment global de 6,69 milions d'euros, fins arribar a 21,38 milions. Les majors pujades es concentren en les prestacions econòmiques d'urgència per acolliment en les seues diferents modalitats perquè la quantia de les ajudes s'aproxime als costos reals que suposa per a les persones acollidores i l'atenció dels menors.

Per tant, es dignifiquen les quanties i s'acaba amb la discriminació entre famílies educadores acollidores, que passen de quatre... i famílies extenses acollidores. Les famílies educadores passen de nou a dotze euros i les extenses, de quatre i mig a dotze. És a dir, s'equipara estos tipus de famílies i se dignifiquen les quanties.

També s'incrementen les prestacions econòmiques per acolliment familiar d'urgència, de dotze a tretze euros i mig, on s'equipara la família extensa a la família acollidora igualment. D'esta manera es destinen 3,42 milions d'euros a estos acolliments.

El programa de gestió de centres i programes de persones majors disposarà de 281,76 milions d'euros. Compta amb 3,69 milions d'euros més que enguany.

En este capítol es fa front, entre altres, a les despeses següents: manteniment de centres, serveis de farmàcia socio-sanitaris, vacances de la tercera edat, programa «Menjar a casa», programa «Major a casa» i programa de «Termalisme valencià». I també el concert de places. És important destacar que es regularitzaran per mitjà d'un procediment públic les 2.158 places ja existents –el segon terç del programa d'accessibilitat social– i, a més, s'incrementaran en 700 més..., en 700 més. Ací, saben vostés que el programa d'accessibilitat social és este programa que entre els anteriors consellers Blasco i Cotino havien afavorit a una sèrie d'empreses enfront d'altres del sector i, ara, amb estes mesures s'intenta acabar amb estos tractes de favor.

El capítol IV comptarà l'any pròxim amb 60,61 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment de 4,7 milions sobre el pressupost d'enguany.

Amb este pressupost s'eximix del pagament de la taxa pel servei de centre de dia 1.352 persones majors usuàries actualment d'estos serveis, com ja s'ha anunciat en la presentació de la llei d'acompanyament del pressupost.

Es millora la quantitat mínima per a despeses personals –diners de butxaca– en els centres residencials, que passa del 33% al 41,25% de l'IPREM, amb la qual cosa l'import aplicable serà de 219,66 euros enfront dels 175,73 euros actuals –esta mesura afecta 10.210 persones que tenen reconegut el servei d'atenció residencial.

Cal destacar en este capítol la línia que dóna suport al finançament de les places residencials i de centre de dia de titularitat d'entitats sense ànim de lucre, que es veu també incrementada en un 9%, i arriba a 28,93 milions d'euros. El preu plaça/dia passa de 51 euros a 52 euros i afecta 42 centres, amb un total de 1.363 places finançades.

D'altra banda, el finançament de residències i centres de dia de titularitat d'entitats locals passa a tindre 23,65 milions d'euros –un 8,35% més– per aplicació de l'increment del preu per plaça i dia de residència, que passa de 51 a 53 euros i afecta 25 centres amb 883 places, i la inclusió de dos centres nous –residència i centre de dia de Quart de Poblet i residència d'Albal.

També la línia per a atendre les prestacions econòmiques individualitzades s'ha incrementat en més del doble, fins als 500.000 euros –un 116,94% d'increment.

Amb les inversions reals d'este programa es consolida el pla de millora de les infraestructures en matèria de servicis socials especialitzats.

Les transferències de capital del capítol VII es mantenen amb un idèntic import per a finançar la construcció, reforma i equipament dels centres de servicis socials especialitzats en el sector dels majors, tant de titularitat pública, com privada.

Finalment, el programa d'ordenació i prestació de la dependència s'incrementa un 57,52%. Compta amb 252 milions d'euros –92 milions d'euros més–. Les seues senyories saben que el compliment efectiu de la llei de promoció de l'autonomia personal és una prioritat política del govern del botànic i per això el major esforç de tota la conselleria es dedica a donar compliment al dret de persones que no poden seguir esperant i que han vist com passaven els anys amb patiment propi i de les persones que els cuiden –generalment dones–, quan no morien directament sense poder-se incorporar al sistema de dependència, ni rebre la prestació a que tenien dret.

A més, cal recordar, senyories, que la Generalitat valenciana destinarà a la garantia d'aquest dret més recursos dels que realment hauria de fer si es complira, simplement, la llei.

Com vostés saben, la Llei 39/2006 estableix que el finançament del sistema de la dependència serà en un 50% per l'estat i l'altra mitat serà a càrrec de la comunitat autònoma. Doncs bé, el govern central no ha complit mai la seua part de l'aportació. Però, és més, el primer govern del Partit Popular en Espanya, després d'esta llei, en els pressupostos generals de l'estat per al 2012, va suprimir el nivell acordat en la seua part d'aportació, que en el cas de la Comunitat Valenciana suposa la pèrdua de 21 milions d'euros anuals.

A més, en el Reial decret 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat –més conegut com el decret de les retallades–, reduïx en un 12% el nivell mínim de finançament a les comunitats autònomes. Això suposa en el nostre cas la pèrdua de 12 milions d'euros més afegits per a la Comunitat Valenciana. En total, senyories, 33 milions d'euros que el govern del senyor Rajoy, del Partit Popular, deixa de pagar i que podrien haver servit per a haver pagat la prestació aproximadament a 25.000 persones, és a dir, un 50% aproximat del tapó que ens hem trobat a dependència.

Este és el panorama, senyories, que ens han deixat i amb el qual el govern antic que regia la Comunitat Valenciana s'ha comportat de manera submissa, deixant patir, i també morir, milers de persones.

En esta direcció general, el servei de teleassistència es consolida i, en consonància amb la resolució de noves prestacions econòmiques, en 2016 augmentarà en 4.500 persones dependents més, arribant així a un total de 15.000 persones que comptaran amb l'ajuda d'este servei.

Amb el capítol IV es financen els costos del personal adscrit als servicis municipals d'atenció a la dependència de titularitat de les entitats locals. Per a 2016, se n'ha incrementat l'import en un 25,33%, amb el qual s'aconsegueixen els 6,27 milions d'euros.

Amb aquest import es restablíx el número de jornades laborals a la xifra existent abans de les retallades de 2013, més la creació de nou persones coordinadores comarcals en la província d'Alacant en matèria de valoració de dependència.

En esta legislatura ens hem plantejat, com ja els he anunciat diverses voltes, canviar l'actual sistema d'accés a la dependència i els procediments d'avaluació a través de la integració en els servicis socials de base, el que hem anomenat la remunicipalització. La raó és l'objectiu d'agilitzar

l'entrada de les persones en situació de dependència a un sistema de protecció que té com a principal objectiu la promoció de l'autonomia personal, com ja s'ha dit anteriorment.

Amb la integració de competències de servicis socials i dependència en un mateix centre directiu de la conselleria, es pretén promoure la incorporació dels servicis municipals d'atenció a la dependència i dels servicis d'atenció a famílies, infància i adolescència dins dels equips dels serveis socials generals.

S'està treballant en la configuració d'un sistema de promoció de l'autonomia i atenció a la dependència que dispose d'un procediment més simplificat i més accessible a les persones que es troben en aquesta situació, amb més mitjans humans, tècnics i econòmics, i que permeta atendre la llista d'espera que hem heretat.

La línia de prestacions econòmiques del sistema valenciana per a persones dependents comptarà amb 239,5 milions d'euros. És la línia que més s'incrementa de tota la secretaria autonòmica. Puja un 60,21% per a donar cobertura a les prestacions econòmiques vinculades al servei en les seues modalitats de servei d'ajuda a domicili, centres de dia i centres residencials, a la prestació econòmica per a cures en l'entorn familiar i suport a persones cuidadores no professionals i a la prestació econòmica d'assistència personal.

També integra, com a prestacions econòmiques vinculades, els bons de residència de persones dependents, les prestacions econòmiques individualitzades i els bons d'atenció a les persones amb diversitat funcional o amb malaltia mental crònica.

Un dels mites que el govern antic va desmuntar és que deia que la dreta era eficaç en la gestió. Una mostra de la ineficàcia en la gestió del Partit Popular, unida a la seua insensibilitat social, va ser el tapó de quasi quaranta sis mil persones que esperen incorporar-se al sistema de la dependència. 46.000 drames humans que el nou govern té l'obligació de rescatar.

L'increment pressupostari que presentem per al debat, que estic contant ara, de Les Corts..., al debat de Les Corts és d'un 60% i permetrà reduir la llista d'espera actual, resolent programes individuals d'atenció a prop de quinze mil persones del tapó, és a dir, 15.000 valencianes i valencians provinents d'eixe tapó que va generar el govern antic, que s'incorporaran durant 2016 al sistema de dependència.

Però, a més d'estes 15.000 persones, amb el pressupost que presentem, es podran gestionar les noves incorporacions al sistema, de manera que durant l'any 2016 estem parlant d'uns vint-i-dos mil valencians i valencianes que s'incorporaran al sistema de la dependència. A més, totes estes noves resolucions comportaran el reconeixement de la totalitat de la retroactivitat, sense la suspensió de dos anys que havia introduït l'antic govern i sense ajornar-ne el pagament en quatre anys.

Si mantenim esta inversió en els pressupostos, que garanteixen l'efectiu compliment dels drets de les persones, podem dir que en acabar la legislatura s'haurà acabat amb la llista d'espera de les persones que pateixen per poder incorporar-se al sistema de la dependència.

A més, es garantixen les quanties màximes a les més de vint-i-quatre mil persones que actualment cobren una prestació de dependència, de les quals la major part són prestacions de persones cuidadores no professionals. Açò suposarà una millora efectiva per a les 15.000 persones que actualment no perceben les quanties màximes i, també, per a totes les noves beneficiàries que s'incorporen al sistema a partir d'ara.

La Direcció General de Planificació, Ordenació, Avaluació i Qualitat compta amb un únic programa pressupostari homònim. A esta direcció general li correspon impulsar i elaborar normes, plans i projectes d'actuació en

matèries que afecten el conjunt del departament, així com coordinar l'acció dels òrgans de la conselleria quan la seua actuació haja de ser conjunta o haja de tindre efectes més enllà del seu àmbit específic d'actuació.

També li correspon realitzar la prevenció, la supervisió i el control del compliment de la normativa vigent, com la promoció, la normalització, el seguiment i l'avaluació de la qualitat en la prestació dels servicis socials. Esta direcció general és molt important donat el desgavell que ens hem trobat a la conselleria de falta d'organització, inspecció i planificació, no comptant a hores d'ara ni d'un mapa fiable de centres, per exemple. Per això compta amb un pressupost de 1,56 milions d'euros.

Pel que fa a la Direcció General de Diversitat Funcional, el pressupost serà de 200,41 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment de 17,2 milions –un 9,39% més–. Té un únic programa, diversitat funcional, en què s'inclou el finançament de l'IVAS.

El capítol II queda en 32,79 milions d'euros i comprén les despeses de manteniment dels centres propis que estan funcionant i els que està previst posar en marxa: Residència Caixa Ontinyent, CEEM i Centre de Dia Mossén Ciril, a Alcoi.

Es crea una nova línia de serveis socials especialitzats per a persones amb diversitat funcional amb què es finança el manteniment de centres per a persones amb diversitat funcional, que refon les anteriors línies destinades al manteniment de centres per a persones amb discapacitat i de centres per a persones amb malaltia mental. Està dotada amb 87,85 milions d'euros i suposa incrementar les anteriors línies en 13,92 milions.

Les prestacions econòmiques individualitzades per a l'ingrés en residències d'atenció especialitzada en matèria de persones amb malaltia mental o amb discapacitat, que inclouen les persones tutelades i cuidades per La Generalitat, s'incrementen en 1,64 milions per a atendre un número més gran de les sol·licituds que es reben. En total es destinen 8,74 milions d'euros.

Els programes per a la promoció de l'autonomia personal dirigits a satisfer les necessitats especials de les persones amb discapacitat que viuen en el seu entorn familiar i social comptaran amb 2,73 milions d'euros. Esta línia de subvenció inclou també el finançament del programa Hospiesport i s'ha incrementat en 213.000 euros.

També s'incrementa en 1,13 milions d'euros la línia per a finançar el manteniment de centres per a persones amb diversitat funcional i programes de promoció de l'autonomia personal gestionats per entitats locals, comptarà amb 20 milions d'euros. L'increment respon a una pujada lineal del 8% respecte a enguany.

Finalment el finançament de les operacions corrents de l'IVAS s'incrementa fins a arribar als 27,89 milions d'euros. Este augment es deu majoritàriament a la consignació de la resta de la paga extra del personal corresponent a 2012.

Quant al capítol VI augmenta en 273.000 euros i comptarà amb 1,54 milions. M'agradaria destacar com a grans partides la construcció del Centre de Dia de la Xara, de Dénia, l'equipament de la Residència d'Ontinyent, últimament l'equipament de centres nous, Aitana, en Alacant, i l'ampliació del centre Marqués de Dosaigües, de Picassent, amb una sala polivalent.

Per a finalitzar, el capítol VII, destinat a l'ordre de subvencions per a equipaments i reformes de centres, som realistes, senyories, i no usem els pressupostos com a arma de propaganda electoral, com es va fer amb un pressupost inflammat en el govern antic. M'explique: el pressupost del 2015 va preveure 1,8 euros per a la reforma i equipament dels centres. Només tres mesos després d'aprovar el pressupost

l'antic govern va fer una modificació de crèdit i el van reduir a 1.430.000. En agost, el govern del botànic, al front de la conselleria publicà l'ordre de subvencions per a la reforma i millora de centres, una ordre que els centres estaven esperant perquè no es publicava des de 2009. A això me referia jo amb la pèssima gestió. Per dotar centres com els d'Alcoi, Xàtiva, Mislata o Torrevella, que ho requerien de manera peremptòria. Enguany, el programa queda ajustat des del minut zero, amb la següent distribució: 240.000 euros a l'eliminació de barreres arquitectòniques, urbanístiques i de la comunicació que faciliten les persones amb diversitat funcional l'accés i ús d'espais accessibles; 1,43 milions d'euros a finançar les despeses d'equipament i obra en centres gestionats per entitats sense ànim de lucre; 1,26 milions d'euros per a finançar els equipaments i reformes dels centres dependents de l'IVAS.

Les xifres, senyories, els pressupostos, poden ser freds i asèptics com l'acer, però afecten la qualitat de vida i el benestar de les persones. Per això, ja ho saben, a mi no m'agraden les grans xifres ni els grans esdeveniments. Sóc més de les xicotetes coses que fan canviar realment la vida de les persones.

Amb el projecte de pressupostos d'esta direcció general es voran beneficiades: 167 persones més que ocuparan places en nous centres assistencials propis; 537 persones que es beneficiaran dels serveis de transport en els centres ocupacionals; 2.274 persones en centres residencials i habitatges tutelats que voran incrementats els diners de butxaca i que recuperaran les pagues extraordinàries; 3.317 persones que deixaran de pagar el copagament confiscatori en centres de dia; 15.000 persones que s'incorporaran a la prestació de renda garantida de ciutadania; 22.000 persones per any que s'incorporaran al sistema d'autonomia personal i ajuda a la dependència, fins ara durant anys en espera.

Parlem de persones, senyories, persones amb noms i cognoms. Persones vulnerables. Persones que han patit i que patixen. Les persones que els poders públics han de rescatar. Les persones amb què el govern del botànic té un compromís, senyories. Espere que vostés també.

Moltíssimes gràcies per la seua paciència.

El senyor president:

Moltíssimes gràcies a vosté pel compromís amb els temps.

I per a mamprendre el debat, té la paraula pel Grup Parlamentari Podem, la senyora Cabedo.

La senyora Cabedo Laborda:

Gràcies, senyor president.

Senyora Oltra, benvinguda a la nostra comissió com a vicepresidenta i consellera de Polítiques d'Igualtat i Polítiques Inclusives del Consell, després de huit anys d'encoratjable oposició. Ens alegrem.

Podemos i Podem va nàixer per ficar en la centralitat les persones, una frase que pot ser hi hagen hagut persones que no hagen sabut entendre o interpretar, però que nosaltres continuem tenint molt present. Perquè ficar les persones en la centralitat suposa ficar com a eix central del discurs polític la gent, suposa saber i tindre radicalment clar que allò més important és garantir que mon pare maltat d'alzhèimer tinga accés a un servei especialitzat que l'atenga, és garantir que la meua germana, que va en cadira de rodes, puga passejar lliurement pels carrers de la seua ciutat, és garantir que la meua filla puga establir una relació afectiva sense l'amenaça de la violència masclista, és garantir que el meu veí puga passejar pel carrer de la mà de la seua parella sense que ningú els mire per ser ambdós homes.

I ara, ara que hem entrat en les institucions, des de Podem òbviament ja no ens conformem en posar les persones com a eix central en el nostre discurs polític, sinó en les pròpies polítiques, passant de les paraules, del discurs, als fets, condicionar la forma de fer, gestionar i aplicar la política. D'ahí naix un acord del botànic que assenta uns mínims per a nosaltres indispensables a l'hora de cedir els vots que es necessitaven per constituir el Consell, que avui ve a presentar-nos els pressupostos que ha confeccionat.

L'Acord del Botànic està impregnat d'aquesta filosofia que fica en la centralitat les persones, perquè d'altra forma no el podríem haver confeccionat mai.

L'eix primer tracta sobre el rescat ciutadà. Entendrà vosté, senyora Oltra, que sense estar nosaltres en el govern, la seua conselleria ens és d'especial importància. Per això rebem positivament que haja estat la seua conselleria, la conselleria que vosté capitaneja, la que haja rebut un increment pressupostari major. Creiem que demostra aquesta voluntat política de tindre clar quines són les prioritats a l'hora de governar i que, per tant, respecta en aquest sentit l'Acord del Botànic.

Senyora Oltra, a l'Acord del Botànic ens hem vist obligades a parlar de rescat ciutadà per la situació d'empobriment reflectida en diversos àmbits que ens va deixar l'anterior govern. I açò ens ho va deixar per la falta de prioritats a l'hora de dir «açò és important, açò és menys rellevant», però també per la solució atorgada a situacions dramàtiques. Així, ara fa un any, Càritas deia que a terres valencianes hi havia 1,5 milions de valencians i valencianes que ja no és que es trobassen en situació de risc, sinó que directament es trobaven en situació d'exclusió social. I ara fa un any l'anterior govern presentava com a un èxit que d'eixos 1,5 milions de valencians i valencianes, 38.000 rebien la renda garantida de ciutadania, és a dir, 2,53%. D'1,5 milions només 38.000 persones.

Un any després, i sent vosté vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, el mes passat ens va indicar que s'havien pagat a 800 famílies més aquesta renda garantida de ciutadania. Malgrat això vosté indicava que encara quedaven quasi tretze mil dos-centes sol·licituds per atendre.

Nosaltres li preguntem, senyora Oltra, amb els diners destinats en els seus pressupostos a la renda garantida de ciutadania, creuen que arribaran a atendre eixes 13.200 sol·licituds?

Dit açò, veiem que amb la destinació de recursos a la seua conselleria es fa un gir i es dona un primer pas cap a eixe rescat ciutadà que exigim a l'Acord del Botànic. Però també des de Podem tenim molt clar que el nostre objectiu és un canvi de paradigma i de model econòmic, on no s'haja de rescatar mai més persones, sinó que el mateix sistema, inclòs l'econòmic, gire al voltant de les cures.

Per això també rebem positivament que des de la seua conselleria el programa amb més pressupost haja sigut el d'ordenació i prestacions a la dependència i que a més haja augmentat en un 60% respecte l'any passat.

Tanmateix, si mirem el programa destinat a les persones majors, on s'inclou el programa corresponent a l'alzhèimer, veiem que és el programa on menys s'han augmentat els pressupostos després del de direcció i serveis generals.

Creu suficient la destinació de recursos a aquests programes de gent major? Atenent que la gent major pot també tindre un grau important de dependència, quins són els criteris pels quals vostés han diferenciat entre persones dependents i persones majors, i per què eixe grau de diferència en la destinació de recursos?

Senyora Oltra, en l'Acord del Botànic teníem inclòs assegurar el dret a la llum, a l'aigua i al gas. Vostés han habilitat una nova línia pressupostària de lluita contra l'empobriment

energètic, a la qual li destinen 1.400.000 euros. Diuen que els beneficiaris seran les entitats locals en concurrència competitiva. Ficarán vostés criteris comuns perquè en tots els ajuntaments aquesta concurrència competitiva es faça amb les mateixes condicions? O, per contra, ho delegarà en els municipis? A quantes famílies creuen vostés que se'ls assegurarà accedir al consum mínim de llum, aigua i gas amb aquests 1.400.000 euros.

Respecte al programa de diversitat funcional, ens ha facilitat vostés la relació d'entitats locals beneficiàries per l'atenció de persones amb diversitat funcional. Allí trobem diversos ajuntaments. Voldríem saber si aquestes assignacions corresponen a convenis signats amb aquestes entitats locals, convenis heretats de la legislatura anterior o si corresponen a nous convenis. I si són nous: quins criteris els han servit per plantejar aquests ajuntaments i no altres ajuntaments.

També hem vist que han augmentat en un 5,4 les partides per a igualtat de gènere. Igual que en el cas del programa per a majors, és dels programes on menys s'ha augmentat. Voldríem saber si açò va acompanyat tanmateix de la destinació de límits d'igualtat de gènere en altres conselleries per fer aquestes polítiques transversals. I si és aixina, si hi ha algunes conselleries que hagen rebut més finançament que altres i baix quins criteris.

En l'Acord del Botànic ve com a punt clau combatre la violència masclista. Dintre de la partida d'igualtat de gènere, quants diners, quin tant per cent en concret aniran a combatre aquesta xacra? La creuen suficient?

Ens ha cridat l'atenció que, per exemple, en inclusió social destinen per a personal intern 2.317.000 euros i 767.000 euros per a treballs realitzats per altres empreses i professionals. Tanmateix, en el cas d'igualtat de gènere trobem un gir a la inversa. Hi ha més d'un milió per a personal intern, però més d'onze milions per a treballs realitzats per altres empreses i professionals.

L'any passat, en el cas d'igualtat de gènere, *antes llamada «mujeres y familias»*, va ser un poc més de 12 milions externalitzats. La xifra s'ha reduït, però no tant. Volem saber per què en el cas d'igualtat de gènere la xifra per a personal i empreses externes és major que en les altres línies de programes.

I, per últim, volem parlar sobre els jòvens exiliats. Eixos jòvens exiliats que podrien aportar tant a la societat valenciana i a l'economia valenciana, i tanmateix, no ho podem fer.

Veiem que el segon programa en la seua conselleria que rep més diners és aquell destinat a la inclusió social, el qual recull la integració de persones migrants, incloent-hi línies per a la seua integració laboral.

Volem saber si amb eixes persones migrants vostés tenen previsions pressupostàries per fer tornar totes eixes persones joves que estan fora, però també si tenen línies per a millorar les condicions laborals d'aquelles que estan ací, que pateixen condicions laborals pèssimes, tot i que serveixen perquè el govern central diga que les taxes d'atur han disminuït.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Cabedo.

Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula l'il·lustre diputat senyor García per uns temps de deu minuts.

El senyor García Salvador:

Bon dia, senyora vicepresidenta.

Li volia agrair eixa arrancada de sensibilitat quan diu vosté que no és el pressupost que necessita esta conselleria. Vorem què vol dir això.

En qualsevol cas, jo no voldria parlar de xifres. Jo voldria parlar més del que mos ha traslladat la gent del carrer. Temps hi haurà per a revisar les xifres i d'aquí al dia 26 poder plan-tejar aquelles esmenes que se consideren pertinents.

En el tema dels serveis socials de base, per exemple, ahir se va aprovar aquí en la comissió també que els serveis municipals pogueren treballar en el sentit de ja desbloquejar eixes grans xifres que n'hi ha de vora de quaranta mil persones que han d'entrar en el món de la discapacitat i que estan ahí paralitzades, no? Jo crec que això funcionarà a través que seran els metges d'atenció primària, imagino, juntament amb els serveis socials dels ajuntaments. Volia saber si això és aixina i exactament la quantitat pressupostària i com se va a fer arribar això als ajuntaments i si se va fer arribar de forma immediata, perquè jo crec que hi ha un estat d'emergència per a eixes 40.000 persones poder-les incloure en el tema de dependència. Eixa la primera pregunta.

En el tema de les famílies nombroses és evident que hi ha una evolució en la societat, que les coses són canviants, que hi ha altre tipus de famílies ja no tan tradicionals. Però al nostre entendre el restar ajudes a les famílies nombroses és restar-les a les persones immigrants, perquè jo crec que les famílies que més fills tenen solen ser les famílies immigrants, les famílies nacionals no tenim tants de fills. És cert que tenim una població envellida, que la ràtio ja de gent que cotitza i la gent que cobra cada vegada se va estretint més i que, home, jo crec que polítiques pronatalistes no estarien de més.

Una altra qüestió el tema del copagament. El tema del copagament a la gent no li quede clar, a la gent no li quede clar i hi ha bastant de malestar. Perquè vosté sap que enguany van haver-hi cinquanta diputats del Partit Socialista que van anar al Tribunal Constitucional, entre ells el nostre president de La Generalitat, que també està la senyora Carmen Montón, la consellera de sanitat, i van fer este recurs, van plantejar este recurs al Tribunal Constitucional. Aleshores, la gent entenia que això dels copagament s'havia acabat i la gent no ho té tant clar que a dia de hui s'haja acabat.

Se diu... la llei d'acompanyament, crec que va ser el conseller d'hisenda va parlar que els copagaments farmacèutics s'havien eliminat, els ortoprotèsics també. Vosté diu que els dels centres de dia també s'havien eliminat, que els centres de residència vint-i-quatre hores hi ha una part de diners de... La gent no ho té clar, la gent a mosatros mos trasllada que en certs aspectes no s'han eliminat eixos copagaments. I la gent el que no té clar i no té a bé tolerar és que un president de La Generalitat va a Tribunal Constitucional amb cinquanta diputats, que és el necessari, perquè la Defensora del Poble se va desentendre d'eixe tema, que eixa mateixa persona que va a recórrer al Tribunal Constitucional ara estiga implementant algun tipus de copagament. Perquè, clar, els ingressos en la llei de dependència vénen el 50% de l'estat, el 50% de La Generalitat, però també vénen les taxes que esta gent paguen. Això també pot fer bascular un poc les xifres. Volem que això mos ho aclarisca i que ho aclarisca sobretot a la gent que ho necessita.

Quan vosté parla que en 2012 el govern de l'estat, és veritat, va aplicar uns retalls importants a la llei de dependència, crec que va baixar un 12 o un 15% el tema de prestacions, però mos hem oblidat una qüestió, que jo crec que és àrdua i que necessita molts de recursos, perquè a mi m'interessaria que vosté la reconsiderara, que és que també se va a llevar –i vosté ho ha mencionat– els pagaments a la seguretat social per als treballadors no professionals. D'això no se parla i això interessaria que se parlara i que vosté ho tinguera en l'agenda. Perquè estem parlant principalment de dones, hi ha homes també, però principalment de dones, que ho han deixat tot, hòmens i dones que ho deixen tot per cuidar eixa

gent, vint-i-quatre hores els set dies de la setmana i, home, esta gent algun dret tindrà, no?, després a que se cotitze per ells i puguen tindre alguna cosa. Això està oblidat i això ningú ho mencione. És un tema molt important i jo crec que la gent... És una qüestió de justícia. Jo sé que és un tema que requerirà d'una quantitat important de diners, però eixe tema s'ha de parlar. Si volem rescatar persones ahí tenim un lloc on recórrer.

Sincerament, els de Ciutadans, si vosté me diu, «bé, i tu què faries o vosaltres què faríeu?» Jo ho entenc, però jo ara estic ací i vosté està allí. (*Rialles*) I també tinc clar que si jo estiguera allí i vosté ací que m'haguera preguntat això.

En qualsevol cas, mire, a la millor cal llevar alguna conselleria que, com la de transparència, que no està en totes les comunitats autònomes, fer eixa faena, però no s'emporta eixos vint i tants milions d'euros o quatre milions d'euros per a rehabilitar l'edifici i açò posar-ho per a pagar l'ajuda social a eixes persones. Personalment jo, com a responsable, o Ciutadans, en el tema (*inintel·ligible*) ... el que jo segurament me plantejaria o intentaria fer. Sé que és difícil, però eixe tema mosatros anem a ser «matxacons» i anem a insistir.

Què mos demana la gent? La gent mos demana agilitzar els tràmits. Perquè està bé que se donen els recursos, però és que és *farragós*. És que estem parlant de gent que moltes voltes va en cadira de rodes, gent que no se pot manejar bé i que es fan una sèrie de tràmits i de voltes d'ací cap allà que és per a tornar-se boig i que molts abandonen perquè és que no poden més.

Aleshores, què mos diuen? «Escolte, des de la sol·licitud fins a l'obtenció d'un document de discapacitat pot passar any i mig.» Mire si són generosos la gent que diuen, «a vore, que si m'ho deixen en sis mesos ja me va bé». Mire si són generosos, perquè sis mesos ja està bé.

La renda de garantia de ciutadania, perfecte que s'augmente. Però ja sap vosté el que costa, eh?, accedir al tràmit eixe perquè te donen la renda de garantia de ciutadania. O siga, que ja no sé... que s'augmente sí, però que se faciliten els tràmits, també.

Més coses. Hem parlat ja del copagament i vosté ja se va comprometre l'altre dia en el ple que el copagament també el tornarien a les persones que no van recórrer. Ja ha dit vosté que sí, va dir que sí, ha d'estar en algun lloc arxivat això, va dir que sí, però que, bé, que ja... quan se poguera. Això la gent ho té gravat, ho té clar i esperem que siga aixina.

I després el tema d'eliminació de barreres en edificis i en vivendes, que l'antic govern en la legislatura passada no se va fer pràcticament res, bé, doncs seria interessant tindre-ho a bé.

Després en el tema d'aprenentatge d'idiomes en l'estranger. Eixos 300.000 euros senzillament a mi em pareix escàs. És molt el que guanya una persona aprenent idiomes de cara el futur si volem que puguen tindre llocs de treball. Jo crec que això s'hauria d'augmentar més.

Després el tema de la pobresa energètica 1,4 milions d'euros, estic d'acord amb el que diu la meua companya, com s'aplicarà, si vostés ja han parlat amb les companyies subministradores de gas i tal i si ja està clar que a això se van a adherir i que tenen clar que van a col·laborar.

En fi, des del nostre punt de vista, a banda que me sembla que jo sí que he d'agrair l'esforç, també ho reconec. Ja li vaig dir el primer dia que vam tindre ocasió de parlar, i encara que siga políticament incorrecte, com a mi me diuen, Ciutadans té una voluntat que açò isca bé. Perquè ara ja vaig coneixent gent, ja vaig posant ulls i cara a aquella gent que vaig parlar, a aquella gent que va amb cadira de roda, a aquella gent i aquell *abuelet* i tot això té motiva més perquè les coses isquen bé. Mosatros volem que isquen bé.

Però també hem de dir que estem en l'oposició, que esta fent venen, volem parlar amb mosatros i mosatros hem de fer una tasca i hem de justificar per què estem ací. I, en eixe sentit, recolzar-la, sí, però som vigilants i m'agradaria que tots estos plantejaments que li estem fent ara que se'ls prenga seriosament, que me costa que s'ho prenda, i que en poc de temps mos diga a vore com pensa abordar estes qüestions.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltíssimes gràcies, senyor García.

Ara, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Catalá, també per temps de deu minuts.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyor president.

Honorable vicepresidenta.

En primer lloc, donar-li les gràcies per esta compareixença.

I dir-li, en primer lloc, que l'he escoltada atentament i li diré que he trobat a faltar dos qüestions: en primer lloc, un exercici de realisme i, en segon lloc, un exercici de coherència. Li diré realisme, perquè, mire, jo li reconec que este pressupost s'ha incrementat i ens alegrem des del Grup Popular. Però vosté també ha de reconèixer als valencians altres qüestions nuclears.

En primer lloc, que este pressupost té 1.700 milions d'euros més i que això i no altres coses és el panorama que ens ha deixat l'anterior govern, és el panorama que els ha deixat l'anterior govern. 1.000 milions d'euros derivats del model de finançament i 700 milions d'euros derivats de l'estalvi de despeses financeres.

I, per tant, això que parlava vosté de la ineficiència i de la ineficàcia no és un exercici de realisme. L'anterior govern i el Govern d'Espanya els ha deixat a vostés l'oportunitat d'incrementar este pressupost i això és una qüestió que vosté hauria d'haver dit. No són els pressupostos més socials, inclús hauria de dir-li que són uns pressupostos menys socials que els anteriors pressupostos del Partit Popular.

I, en segon lloc, jo li deia que trobava a faltar un exercici de coherència. I, mire, és que pareix que n'hi ha dos *mòniques* *oltras* i, si no, m'agradaria que vosté m'ho explicara.

L'any passat vosté parlava de 1.300 milions, 1.000 milions d'euros ficticis. I els 1.300 milions d'euros ficticis d'este pressupost? Compromís va dir que anava a denunciar i denuncià els pressupostos. I no pensa vosté que enguany deuriem de fer el mateix? No pensa vosté que enguany haurien de fer eixe exercici de coherència? Era vosté la mateixa, ¿no? Per tant, no podríem dir que aquest és el primer frau del govern del botànic, eixos 1.300 d'euros d'ingressos ficticis?

Mire, tampoc hi ha coherència en l'organització del govern i li parle a vosté com a vicepresidenta i després li faré una pregunta. Ens varen prometre menys càrrecs, ens varen prometre menys conselleries, ens varen prometre menys despesa pública i vostés tenen més alts càrrecs, més conselleries i puguen la retribució i els salaris un 1% quan les pensions puguen un 0,25%.

Però, a més, és que el primer que han rescatat vostés no són les persones, és l'exempresa del senyor Puig. Això és el primer que han rescatat vostés i ha rescatat el govern del botànic.

Mire, senyora Oltra, el meu company i jo veníem disposats a fer dos parts en la intervenció, la primera part per a vosté parlar-li de la conselleria de presidència, perquè vosté és la vicepresidenta. I la pregunta que li fa el Grup Popular

és ¿per què no defén vosté els pressupostos de la conselleria de presidència? És que el divendres passat pareix que a vosté li han fet, a través d'un paperet presentat per registre d'entrada, l'han fet vicepresidenta honorífica. És a dir, té els galons, però no té la capacitat de defensar la conselleria de presidència. I per què passa això, senyor vicepresidenta?

Perquè, clar, podríem pensar que tenim un president teledirigit per *mando a distancia* per Podemos, una vicepresidenta que és honorífica, podria posar en la seua targeta vicepresidenta i consellera de benestar social o relacions públiques i consellera de benestar social i després el policia polític, que és el senyor Alcaraz.

A mi m'agradaria que vosté haguera defés eixa conselleria. Perquè ací vindrà el senyor Soler i farà com un miting de Fidel Castro, *aspavientos* i crits i tal. I vosté ho haguera defensat molt bé.

I anant al tema. La Secretaria Autònoma d'Inclusió i l'Agència Valenciana d'Igualtat.

Mire, l'altre dia a vosté la vaig sentir en Evap i vosté parlava que no n'hi havia res sense un informe d'igualtat de gènere. I, mire, li vaig a dir el primer que vostés van fer sense informe d'igualtat de gènere: el decret pel qual s'establix l'estructura orgànica de la presidència i de les conselleries de La Generalitat. Me contesta vosté, me contesten que donada la urgència per a la seua aprovació eixe informe no està.

I tal volta, si haguera estat eixe informe, vosté haguera pogut evitar que el Consell de la igualtat i del botànic només tinga un 10% de subsecretàries dones quan l'anterior govern tenia el 50%; que el percentatge de dones directores generals i secretàries autòniques és semblant a l'anterior; que hi ha una conselleria, la de vivenda, que té només un 17% de dones; que la conselleria d'educació tenia amb el PP un 40% de dones i que ara té un 27%. I que la seua conselleria tenia abans un 70% de dones i ara té un 50% de dones. És a dir, una estafa, senyora vicepresidenta, un frau. Tal volta vosté haguera pogut evitar açò i haguera pogut evitar estes dades que apareixen en eixe pressupost en l'informe d'impacte de gènere, apareixen estes dades.

Mire, senyora Oltra, m'agradaria que me contestara vosté on està el suport a les dones gestants, als plans integrals de família, als impulsos d'estudis d'investigació sobre violència, al suport a la solució extrajudicial de conflictes familiars, a l'impuls a l'atenció de menors a càrrec de dones de violència de gènere? Han desaparegut del pressupost? On estan, senyor vicepresidenta?

Però, a més, li diré dos coses. He trobat a faltar unes qüestions bàsiques i nuclears, unes línies nominatives que no existixen: la de la Creu Roja, la del Moviment contra la Intolerància, la de la Federació d'Entitats per al Codesenrotllament i la Cooperació Internacional i les línies nominatives que estaven previstes per a la Domus Pacis Casal de la Pau, l'Associació Valenciana de la Caritat, Càritas Diocesana d'Orihuela-Alacant, Càritas-Tortosa, Càritas-Segorbe i Càritas-València.

Ara bé, el que sí que n'hi ha, ¿sap el que és? Un programa que diu «atenció a les víctimes de l'odi». Tal volta Càritas haja d'acollir-se a este programa amb la seua conselleria.

Mire, senyora vicepresidenta, molts dubtes, però sobretot moltes qüestions. On estan les ajudes a eixes entitats socials? On estan senyora vicepresidenta?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Catalá.

Per acabar la intervenció, per part del Grup Parlamentari Popular, senyor Zaplana.

El senyor Zaplana López:

Señora Oltra, usted es una gran profesional del márketing, del márketing político y hay que reconocerlo. Usted no tiene producto, no tiene *stock*, pero sabe venderse muy bien, sabe hacer publicidad y márketing. De hecho usted, en este corto plazo de tiempo que lleva como vicepresidenta o presidenta de este gobierno, depende del día, ya se ha hecho con el control de tres grupos parlamentarios de la cámara; de cinco, tres. Dos ya los ha subsumido en una propuesta electoral para el futuro; y otro, pues, están subsumidos porque usted es la que manda en este Consell hasta el día de hoy. Se lo dije ayer y hoy se lo repito.

Pero, curiosamente, el señor Puig ha reaccionado y le ha dicho, «mire, no defienda usted mis temas, ya me los defiende yo». Curioso, curioso el punto.

Pero, bueno, a partir de aquí, vamos a ir viendo. Yo creo, creo, –en un año lo veremos– igual estos han sido los primeros presupuestos que usted presenta en bienestar social e igual los últimos, no sé si porque será presidenta en el futuro o porque no llevará servicios sociales o porque no estará en la cámara, no lo sé. Pero mucho me temo que usted ha tenido mucha precipitación para incorporar muchas ideas que usted tenía, muchas propuestas ideológicas, sin contemplar el peso que puedan tener detrás.

Y le voy a decir, mire, usted se dedica, permanentemente, a mantener un diccionario *oltrariano*, cambiar los nombres de todo. Es lo que más le gusta, cambiar los nombres. Y, con eso, usted lo que pretende es hacer ver los cambios que ha habido.

Cuando usted habla del gobierno del botánico, cada vez que habla del gobierno del botánico, a mí me preocupa. Yo creo que el gobierno es de los valencianos y de las valencianas. Creo que el gobierno es de la Comunidad Valenciana, no el gobierno del botánico. Es decir, ustedes han hecho un pacto; muy bien, pero el gobierno no es del botánico, el gobierno es de los valencianos y valencianas. Un..., para el diccionario *oltrariano*.

Segundo, cambio de maneras de gobernar. Mire, el Decreto 35/2007, de 30 de marzo, sobre la creación, composición y régimen de funcionamiento del Consejo Interterritorial de Servicios Sociales, Promoción de la Autonomía Personal y Atención a la Dependencia, regula la creación de la comisión permanente y el consejo interterritorial, dos órganos consultivos, dos órganos de trabajo para poder realizar la parte de participación ciudadana de haber presentado estos presupuestos a la gente. ¿Se ha convocado el consejo? ¿Se ha convocado la comisión? ¿Se ha trabajado estos presupuestos con las personas, o son los que ustedes han hecho en el despacho? Este cambio de formas no se ve.

Mire, el día 29 de julio anunció usted la puesta en marcha de una mesa de trabajo sobre dependencia, donde incluiría a todos los actores implicados y que preveía para el mes de septiembre u octubre.

Ha terminado octubre. ¿Se ha convocado esa mesa? ¿Se han hecho trabajos en esa mesa? ¿Se ha hablado de estos presupuestos con esa mesa? ¿Quién compone esa mesa?

Mire, el 17 de septiembre de 2015 usted anunció, en rueda de prensa, la eliminación del copago, a través de la ley de acompañamiento, y lo valoró en 120 millones de euros. Ahora vemos que solamente 57, la mitad, se ha quedado usted a medias. Si han pintado 1.300 millones en el presupuesto que no existen, ¿no podían haber pintado 1.360 y haber sido capaz de haber eliminado el copago?

Mire, el copago lo ha eliminado usted, sí. Ya el otro día, en el pleno, dijo que ya no se hablaba de copago, que se hablaba de «aportación suplementaria», nuevo término *oltrariano*. Es decir, ya no existe el copago, ya se lo ha cargado usted. Ya no lo llama así, con lo cual, a partir de ahora,

todos los grupos con representación en las Cortes, todos, ya hablaremos de aportación suplementaria. Usted es capaz de tener la capacidad –y eso es de alabar– del márketing y la publicidad e incorporar los criterios que usted cree.

Pero, mire, con esta decisión solamente ha conseguido una cosa: generar una incertidumbre tremenda en el sector, tremenda. Mi propio compañero de Ciudadanos no se aclara con el tema del copago, lo acaba de decir. No sabemos usted, al final... Y yo pensaba que era yo, mire, pero somos todos al final. No sabemos lo que se paga, lo que no se paga, ni quién paga, ni cuáles son los criterios de entrar en los centros de residencias, si van a ser por criterios de renta, si no van a ser por criterios de renta. ¿Quién va a entrar ahí?

¿Por qué con el dinero de gente, de impuestos de gente que lo está pasando mal se pagan recursos a personas que se lo pueden pagar? ¿No ve usted que está generando un criterio de desigualdad tremendo en todas las decisiones que toman? La universalidad no siempre genera igualdad, se lo dije el día que estuvimos hablando. La universalidad muchas veces genera desigualdad, y en este caso especialmente.

Termino, presidente, aunque tengo mil cosas que decirle. Decirle... (*Véus*) Sí. Decirle que no me queda claro cuál es la evolución del programa o del sistema que usted está planteando. No sabemos si se van a construir nuevos centros o no se van a construir nuevos centros. No sabemos qué centros se van a reparar. No sabemos cuál es la prioridad. ¿Se van a crear nuevas plazas en los centros para las personas? ¿Se va a hacer crecer el sistema? ¿No se va a hacer crecer? Esas líneas programáticas no están.

Y, en mi segunda intervención, intentaré hablarle sobre los dependientes de grado I, sobre los que no ha hablado de su incorporación al sistema, sobre los cuidadores no profesionales y sobre los valoradores y los servicios municipales.

El senyor president:

Muchas gracias.

Muchas gracias, señor Zaplana.

I per a respondre, té la paraula la senyora vicepresidenta... ¡Ah! Perdón, perdón. Cierto, cierto, cierto.

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari Compromís, la senyora Álvaro.

La senyora Álvaro Cerezo:

Moltes gràcies.

Estic totalment d'acord amb vosté, senyora Oltra. No és el pressupost que voldríem, òbviament. Però, quan la capacitat i les ganes de treballar són tantes com les que demostra el nou govern i aquest parlament, doncs, mai és prou.

I estic segura que aquest pressupost no agradarà a tots i a totes per igual. Però també li dic que, mirant el pressupost amb deteniment, partida per partida, solament li puc dir una cosa: anem a defensar este pressupost perquè es pot i es deu defensar, perquè és just i, sobretot, perquè és un bon inici.

Dos pilars bàsics: renda garantida i dependència. Amb els dos, senyora Oltra, este pressupost compleix.

Quan la situació social és tan dolenta com la que ens han deixat ací els amics i els companys del PP, complir amb la paraula donada, complir amb allò que per a nosaltres era important, per a Compromís era important, complir amb els acords del pacte del botànic, suposa un gran esforç. Però també la recompensa de saber que s'està fent el correcte, el necessari, justícia social.

Així, per a renda garantida s'augmenta de 29 a 38 milions, que faran que molta gent que ara està esperant la resolució per fi puguen tindre-la. 15.000 persones noves que s'incorporen. Massa drames com per a ser avui ignorats.

Perdone que la mire a vosté, però és que n'hi han certes coses que m'agradaria que li quedaren clares, ja que semblava que tenien dubtes. *(Veus)* A més, ho tenen ahí també.

Dependència. L'augment en dependència és més que notable, passant dels 59 als 80 milions d'aportació de La Generalitat. ¿Saben vostés quanta gent ha mort esperant llei de dependència al nostre país? Doncs, tanta i tanta que fins i tot l'auditoria que fa el sindic de l'aplicació de llei de dependència adverteix que cal entrar en recurs administratiu perquè els hereus puguen cobrar-la. Una vergonya, senyories, que avui comença a esmenar-se; i una espenta més per a tantes i tantes persones que han lluitat per una causa justa i un dret legal que no tenien.

En este pressupost, vostés han captat l'essència de què deu ser un govern autonòmic de proximitat, aquell que la gent percep com a seu i que fa que als pobles, on vivim i residim la majoria de la població, per fi es puguen consignar serveis. I vostés ho han plasmat en este pressupost.

Creix la línia dedicada a combatre la pobresa infantil i també la lluita contra la pobresa energètica, un 40% més. I es confia en els ajuntaments per a dur a terme estes dos línies que ajuden a salvar vides. No podem oblidar que, hui per hui, la pobresa energètica mata set voltes més que la carretera.

I creix també eixa partida destinada a serveis socials locals, que passa de 14 a 20,48 milions d'euros, confiant en el municipalisme com a eina per fer arribar a les persones això mateixa, el rescatem persones, que és la línia bàsica per la qual avui estem ací.

Una altra aposta ferma i decidida que es reflecteix en este pressupost és la que concierneix als menors. I de veres que jo, amb aquest pressupost per davant, sí que puc començar a mitigar aquells crits dins del meu cap que encara me recorden les manifestacions de les famílies d'acollida quan cridaven «menors acollits, menors oblidats». Podem començar a mitigar aquells crits. Gràcies. I així destacar l'impuls que el finançament, la llei i, sobretot, el reconeixement que es dona en estos comptes de la conselleria a les ajudes a la família extensa, que passen de 3.193.000 euros a la important xifra de 8.300.000 euros.

Durant anys, he vist com àvies i ties, normalment, tiraven endavant, amb miseres ajudes, dos o tres criatures que, per circumstàncies, havien de criar i guerrear per un manteniment digne i un reconeixement que no arribava. Avui, estes famílies lluitadores de ben segur que rebran amb alegria esta notícia.

D'igual forma, també és important l'augment de les ajudes a les famílies d'acollida, en família educadora, que passen dels 2.374.000 euros a 3.422.000. Així com les urgències diagnosticades d'acollida, que també augmenten de forma espectacular. Sense oblidar el pressupost i el suport que mereixen els centres de dia i de menors, els SEAFI, arreu de les nostres comarques.

Pel que fa a majors, l'esforç pressupostari és digne de menció i de ben segur que millorarà les condicions de vida de molta gent gran, que augmenta el finançament als ajuntaments en especialitat de tercera edat, com les PEI d'emergència per a majors. I important també i significatiu el manteniment de residències de la tercera edat, que passen de 12 a 16 milions d'euros.

I, com no podia ser d'una altra forma, el compromís amb la igualtat efectiva d'aquest pressupost és clau. El foment per a la igualtat, amb 3,4 milions d'euros, deixa de ser una mera línia decorativa en un munt de papers per començar a fer igualtat real i a fer-la conciliant, i en família, però no exclusivament amb el model de família estàndard que, fins ara, ens havien fent imperar, sinó també atenent la diversitat, perquè les famílies, como vosté diu, senyora Oltra, són plurals.

L'assignació a les famílies canvia a millor, amb un creixement i atenció a la diversitat, on també cal esmentar les primeres línies d'ajuda a combatre la xenofòbia, el racisme i altres modes no racionals de comportament, que veuen, per fi, un xoc i una aturada en este pressupost.

De la mateixa manera, les ajudes a dones víctimes de violència masculista puguen un 48%, quan mai mai havien d'haver estat retallades. No podem seguir impassibles davant la xacra de la violència de gènere dia sí i dia no, quan està colpejant-nos a la cara constantment.

I al mateix temps, també, es preveuen importants línies d'atenció per a combatre l'exclusió social que afecta majoritàriament les dones. I ajudes diverses per a la igualtat.

L'Ivaj i les polítiques joves juguen també un paper fonamental com a motor del canvi que es plasma en aquests comptes i que, per fi, col·loquen l'Ivaj en un lloc digne i amb un increment financer important que li permetrà afrontar polítiques encaminades als joves, amb treball i calat social, les polítiques que elles i ells dissenyen i consideren necessàries per a eixe col·lectiu.

I, per anar acabant, no amb menor importància, un seguit de programes d'acció comunitària, *(inintel·ligible)* ... del voluntariat, assessorament jurídic als nous vinguts, reforç local mitjançant les oficines AMICS, convenis amb entitats locals per integrar els immigrants i grans itineraris d'inserció laboral amb el punt de mira fixat en la diversitat funcional fan d'estos pressupostos uns comptes per primer cop socials. Per primera volta, tenim uns comptes socials.

Analitzarem, en el Grup Compromís, aquests pressupostos, sabent i sent conscients que tenim per davant encara molts reptes i moltes causes justes per les quals seguir endavant i donant suports. Però posem una primera pedra i segur que ben aviat millorarem, perquè seran quatre anys on rescatar les persones serà la prioritat de totes i tots els qui aposten pel canvi de model.

I dic «tots i totes els qui aposten pel canvi de model» perquè he vist diversos..., massa pressupostos anteriors, quan se dissenyaven en l'anterior legislatura, i en ells sempre esperava veure el mateix. Esperava veure persones i esperava veure com se cobrien les necessitats de les persones en eixos papers que tenia davant. I no ho veia mai, no ho veia mai. Sempre era decebedor, sempre era la decepció, sempre era saber que amb això no anàvem a arribar. Renda garantida no se garantia; estem parlant de 15.000 persones més que, per fi, se podran incorporar.

Avui he vist, en estos papers, no tot el que voldria, però sí la cobertura de les necessitats bàsiques, de què alguns hui no parlen, no parlen de cobertura de les necessitats bàsiques.

I he sentit un PP que, en canvi parla de tot, que parla de Puig, que parla de Rajoy, que parla d'Oltra, però no parla d'allò que avui tocava abordar, tocava parlar de números, de respostes, de persones i de necessitats. *(Veus)*

Afortunadament, com els deia abans, ja no cal, ja no hem de patir un altre pressupost del Partit Popular que oblidava constantment les persones i afavoria altres interessos que han acabat en els tribunals.

Moltíssimes gràcies.

(El president parla amb el micròfon desconnectat)

La senyora Andrés Sanchis:

Gràcies, president.

Benvinguda, senyora vicepresidenta, a presentar uns pressupostos que, sense dubte, seran els millors dels últims vint anys, com a mínim.

Tras tantos años de recorte, que han situado a esta comunidad en la cola del bienestar social..., con un 22% de disminución de las partidas sociales en los últimos años. Eso es contrastable, no hay más que comparar unas cifras con otras. Tanto es así, que el montante global de lo que destinaba el Consell a sanidad, educación y servicios sociales ha supuesto para los valencianos y valencianas 152 euros per cápita menos que el resto de la media de España. Con estos presupuestos no se van a hacer milagros.

El crecimiento consolidado solamente se sitúa en un 0,9, pero sí que se cambia la estructura de la casa, de la casa de La Generalitat, y supone un acercamiento real a las necesidades de las personas. No los resuelven todos, pero sí que se alarga un poco el camino recorrido.

Estos son unos presupuestos honrados, que recogen la verdad y con un claro enfoque social. Un presupuesto de más de diecisiete mil millones de la Generalitat valenciana, de los cuales 978 millones corresponden a la vicepresidencia y Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas, que supone un incremento del 17,3% con respecto al presupuesto del 2015.

Es una *conselleria* sin lugar a dudas muy importante, la competente para la planificación, el impulso y la aplicación de prestaciones sociales, de los servicios sociales, de la dependencia, de programas dirigidos a personas con discapacidad, a menores, a mayores, a las adopciones, a la juventud, a la mujer, a la igualdad, a la inmigración y al voluntariado social.

Nos han dejado ustedes, señores del Partido Popular, después de su intervención creo que hay que recordárselo, un panorama desolador. Y quiero darles algunas cifras, porque hoy es un día de números. La mayor tasa de riesgo de exclusión de toda España, un 32%, siete puntos por encima de la media. Estamos a la cabeza de la exclusión severa, con 764.000 valencianos afectados. La comunidad con mayor número de desahucios, 54.347 personas y familias perdieron su vivienda, el 21% de toda España. Una interminable lista de personas con discapacidad que están esperando el certificado de minusvalía. 25.251 han acumulado ustedes en estos años en la lista de espera. Estamos a la cola en la aplicación de la ley de la dependencia. De 106.000 solicitudes, solamente 67.000 tienen reconocido el derecho a prestación. Pero no todas ellas lo cobran. De estas 67.000, 40.350 cobran ese derecho. En resumen, podemos decir que hay 46.495 personas en lista de espera para recibir un derecho subjetivo, que les corresponde por ley.

También estamos a la cola en cuanto a los recursos económicos que se destinaban para la renta garantizada de ciudadanía. En el año 2015 la dotación era de 29 millones de euros, pero nueve eran para pagar las deudas que había del año 2014. Con lo cual, con este presupuesto se va a incrementar de una forma muy importante la dotación existente para la renta garantizada de ciudadanía, que les recuerdo que va destinada a las familias que no tienen ningún tipo de recurso, y que parece ser que a ustedes no les interesa demasiado. Estos presupuestos, por lo tanto, van a hacer frente a esta situación. Van a suponer un cambio de rumbo. Y quiero destacar dos indicadores importantísimos en el presupuesto que ha presentado la vicepresidenta.

La Dirección General de Inclusión Social va a subir un 35% su presupuesto y la Dirección General de Servicios Sociales y Dependencia un 32,4%. Se duplican los programas de acción comunitaria, aquellos que van destinados a atender las necesidades más urgentes, muchos de ellos gestionados por entidades sin ánimo de lucro. No sé si aquí estará Cruz Roja, pero podremos averiguarlo.

Hay una nueva línea de empobrecimiento energético que por primera vez aparece en los presupuestos, y que va a venir

a cubrir aquellas necesidades básicas y elementales para las familias que no pueden pagar la luz y el agua. Eso reconoce una gran sensibilidad de estos presupuestos. O el programa de itinerarios e inserción sociolaboral para colectivos con riesgo de exclusión social, que se incrementa de 946.000 euros a 4.200.000 euros. Eso sí que es un gran avance social.

¿Y qué pasa con la Dirección General de Servicios Sociales y Dependencia? La renta garantizada de ciudadanía sube de 29 millones, que no es así, de 20 en realidad, a 39,4. Prácticamente duplica el presupuesto que estaba previsto en el 2015. Al igual que hay un giro importante y un reconocimiento del gran papel y de la gran capacidad de los ayuntamientos para gestionar aquellos recursos imprescindibles para los ciudadanos que están en una situación de necesidad. Por eso, el programa de prestaciones básicas, que son los que financian los servicios sociales generales, asciende un 30%, pasando a 26 millones de euros.

Esto es un logro importante que a buen seguro mejorará la eficacia y la eficiencia en la gestión de los servicios sociales públicos, todo lo contrario de lo que quería hacer el Partido Popular. Nosotros queremos bajar a pie de tierra, a aquellas instituciones que están más próximas al ciudadano, mientras que el Partido Popular, con aquella ley de racionalización que parece que hoy también dice que ya es una barbaridad, como estábamos diciendo todos, lo que pretendía es que se centralizaran los servicios, ¿para qué?, para disuadir a los ciudadanos para pudieran acudir a los mismos. Afortunadamente, el cambio de rumbo en la Generalitat valenciana acerca a los ciudadanos para que puedan obtener aquello que necesitan. Los ayuntamientos son los que conocen y saben solucionar sus necesidades.

Quiero destacar también el programa de prestaciones a la dependencia, que asciende a un 57,5%. 92 millones. Y con eso, además, se proponen resolver o cumplir una serie de objetivos, como por ejemplo, dar ya de realidad aquellas prestaciones económicas vinculadas y que tendrán repercusión sobre más de cuarenta mil ciudadanos, atendiendo a las residencias, centros de día, ayudas a domicilio, cuidadores profesionales, asistencias y teleasistencias.

Estas prestaciones económicas suponen un incremento del 60% con respecto al presupuesto del 2015, y supone también una financiación adicional para el personal que será necesario desde los ayuntamientos, ya que de 5 millones que estaban previstos para estos presupuestos se incrementa la dotación a 6,27.

En cuanto a la Dirección General de Diversidad Funcional, cifra histórica, señora vicepresidenta. Hemos superado los 100 millones de euros para la atención a las personas con discapacidad. Solamente por eso todos los portavoces, todas las personas que estamos interviniendo hoy en esta sesión, deberíamos felicitarla. 107 millones. Es la única vez, y creo que será la única comunidad autónoma que tenga este incremento tan espectacular para atender a unas personas que a buen seguro lo necesitan. Para recuperar lo perdido, aquello que les quitó el Partido Popular. Porque es así, se lo quitó el Partido Popular. Para que puedan ser atendidas en los centros ocupacionales, en los centros de día, en las residencias, que en muchos casos han tenido que volver a sus casas porque no podían hacer frente a las cuotas o a las tasas que tenían que abonar para ser atendidos en estos centros. ¿Saben qué? Han tenido que acudir de nuevo, como en los años setenta, a hacer galas benéficas y hasta incluso a la venta de lotería y de rifa, porque muchos de estos centros están gestionados por asociaciones de padres y madres, o por colectivos de profesionales que tienen una clara voluntad de permanencia en estos centros.

Sí, señora vicepresidenta, el gobierno progresista que está en este momento en el Consell ha venido a rescatar a estas

personas y a sus familias, sin lugar a dudas. Estamos muchas personas convencidas.

Por otra parte, quiero decir también, evidentemente se incluyen logros muy importantes en lo que corresponde a la dirección general de mujer, igualdad o igualdad en la diversidad, programas que vienen a centrarse principalmente en apoyar lo que decimos. Lo que decimos tenemos que hacerlo, y es de destacar el programa de apoyo a las mujeres víctimas de violencia de género, con un incremento del 48%.

Por último, quisiera mencionar algunas cuestiones que también van en la ley de acompañamiento y que creo que son muy importantes, porque corrigen grandes injusticias, decisiones políticas que nunca se deberían haber adoptado, como suprimir el copago en los centros de día, o como puede ser la mejora del dinero de bolsillo para nuestros mayores o para los discapacitados que están ingresados en algún tipo de residencia. También se reconocen las prestaciones económicas a máximos establecidos por la legislación estatal, y nuevas medidas reguladoras del sistema de servicios sociales, como es esa gran decisión de salvar de cualquier tipo de problema económico determinadas ayudas. Me estoy refiriendo a las ayudas de emergencia, de acogimiento familiar en familia extensa que van a ser a partir del día 1 de enero inembargables. No va a ser posible que se le retire a ninguna familia una prestación por no estar al corriente de las cuotas, el pago de impuestos o tasas.

Y con respecto a la renta de ciudadanía, pensamos también que es un adelanto muy importante que se excluyan del cómputo para el cálculo de la cantidad que les corresponde de la prestación aquellas ayudas que reciban las familias por becas de comedor, escolares, o destinadas a sufragar los gastos que son imprescindibles.

Por último, decir que estos son unos presupuestos de un gobierno progresista, que ha hecho un importante esfuerzo. Otras comunidades autónomas con pacto de gobierno van a estar con presupuestos prorrogados. Y ese esfuerzo era necesario para traducir en lenguaje económico presupuestario del Acord del Botànic.

Es evidente que existe un nuevo orden de prioridades. Estos son los presupuestos de la inversión social, no del cemento, que fortalece el sistema básico de sanidad, educación y servicios sociales, y da un fuerte impulso a la dependencia y a la vivienda social, que es un elemento clave, y sitúa las soluciones donde están los problemas de la gente. Mejorar la vida de las personas es un objetivo fundamental, vicepresidente. Seguro que merece la pena gobernar para conseguir esto.

Gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Andrés.

Vamos a suspender la sesión durante cinco minutos, y la retomamos inmediatamente.

(Se suspén la sessió durant uns minuts)

El senyor president:

Molt bé, senyories, doncs, continuem la compareixença amb la intervenció de la vicepresidenta per un temps de quinze minuts.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, també (*rient*), pel descans.

Bé, moltíssimes gràcies als cinc per les seues intervencions, algunes sens dubte més afectuoses que (*rient*) altres, però en qualsevol cas totes elles segur que constructives, ¿no?

Començant per la representant de Podem-Podemos, vostè em feia una pregunta directa: ¿creu vostè que amb el que n'hi ha pressupostat de renda garantida de ciutadania n'hi haurà prou? No, no ho crec. Perquè es faça vostè una idea: Astúries, que té una tercera part de la nostra població, té 85 milions per a renda garantida de ciutadania. ¡Clar que no és prou!

Ara bé, ahí entra una de les coses que jo he destacat en la meua intervenció i que són molt importants, i és que la renta garantida i les ajudes a dependència en este pressupost –si s'han llegit l'articulat– es conceptuen com a crèdits ampliables. ¿Què vol dir això? Enfront del model anterior que quan aplegava una persona a demanar la renta garantida de ciutadania, si ja no quedava consignació pressupostària, no es tramitava l'expedient, hui, si s'acaben els 39 milions i aplega una persona que la necessita doncs es tramitarà l'expedient, i el crèdit serà obligatòriament ampliable. Això ho tenen vostés en l'articulat de la llei. I això és molt important, és quasi més important que la consignació pressupostària, ¿val?

I ahí lligue amb una qüestió –que plantejava el senyor García– que és la tramitació i l'agilització. I lligue les coses, ¿per què? Perquè tenim un altre problema en esta administració que jo vull expressar-los a vostés. Som l'administració autonòmica amb menys funcionaris i funcionàries per habitant de tot Espanya. Això, ¿què significa? Significa que no tenim prou personal molts voltes per a atendre este tipus de casos –vullc dir–, perquè a una persona li reconeguen la renda garantida ha d'haver-hi una altra persona, empleada pública, que tramita l'expedient, que fa totes les gestions, etcètera.

¿Què passa? Els servicis territorials, quan jo vaig anar als servicis territorials de València en el mes de juliol, per a tramitar la renda garantida de ciutadania no tenien ni una impressora, els ordinadors no suportaven el programa i no tenien personal. Això és el que ens han deixat estos magnífics gestors. Esta és la realitat. I ¡damunt!, unes retallades en el 2012 del govern de Rajoy que no te permeten taxes de reposició, d'acord amb el que necessitem.

I també li ho dic, afectuosament, senyor García, que quan Ciudadanos parla «d'aprimar l'administració» és molt perillós. ¿Per què? Perquè nosaltres necessitem eixamplar la nostra administració perquè els empleats i empleades públiques garantixen els drets socials i els drets fonamentals. Simplement un apunt.

En el tema en concret d'alzhèimer, nosaltres volem anar a un model molt més general, no una residència de no sé què, una residència de no sé menys. L'alzhèimer, a més, hui en dia es diagnostica com alzhèimer en realitat moltes coses que al final no són alzhèimer, perquè el diagnòstic *fetén* només es pot fer en l'autòpsia. Hui en dia, encara no n'hi ha les eines de diagnòstic d'alzhèimer que siguen al cent per cent fiables, ¿no? Aleshores, anem a models més polivalents.

Igual que estem concentrant novament l'atenció en els serveis socials de base. ¿Per què? Perquè això és facilitar la vida als ciutadans, és el que plantejava vostè, facilitar la vida dels ciutadans, que no haja d'anar a l'ajuntament, a la conselleria, a l'altra conselleria. Anem a vore, les persones que tenen un problema d'empobriment, de dependència, del que siga, que vagen a un lloc i que ahí integralment se solucionen els temes. Per això també allò de la remunicipalització i apostar perquè l'administració més propera al ciutadà siga la que solucione els temes i la conselleria, òbviament, està ahí per a donar suport, per a finançar, per a cogestionar, ¿val?

El tema de la lluita de l'empobriment energètic, efectivament, ¡home!, no hem fet un càlcul i a quins ajuntaments

anirà dirigit. Bé, anirà dirigit als ajuntaments, alguns que ja tenen conveni i altres que s'estudiarà, i s'estudiarà, ¿en quin sentit?, es miraran les condicions climàtiques, el nombre de persones en exclusió social que tinga el municipi, persones migrades que tinga el municipi, etcètera; es farà, al contrari de com es feia abans, sobre mapificacions objectives, ¿val?, que és una de las coses que també estem redreçant, ¿per què?, i afecta també a infraestructures –abans, crec que ha sigut el Grup Popular que dia ¿quines infraestructures? i tal.

Mire, el que nosaltres no anem a fer és fer com el Partit Popular feia, i és que ¿aquí qui governa? ¡Ui!, és de la meua corda, doncs aquí li anem a ficar un centre de no sé què. I a la millor eixe centre de no sé què no tenia demanda, com ha passat. No vaig a ficar exemples concrets però ha passat. Estem ara fent la mapificació de necessitats.

Perquè es facen vostés una idea, és que no volia entrar jo a estos nivells de detalls però és que algunes intervencions –ho sent molt–, sobretot aquelles que no han estat centrades en el pressupost sinó en altres coses, doncs són, en fi, indignen moltíssim, ¿no? ¿Vosté sap el que és arribar, vostés saben el que és arribar a la conselleria i dir, «anem a enviar un mail a tots els ajuntaments amb esta informació», i que et diguen, «no tenim base de dades per a enviar un mail als ajuntaments»? És que este és el nivell, ¡oiga!, dels grans gestors. Açò és el que ens hem trobat. ¡Clar!, vés i demana una mapificació de necessitats, ja no de centres que tampoc la tenen. Han arribat a enviar-se pintors a pintar un centre que portava dos anys tancat. Això ha passat en la nostra conselleria en etapes anteriors.

Aleshores, clar, ara estem fent la mapificació del que és real i la mapificació del que necessitem, i sobre això s'actuarà, ¿val?

En el tema del gènere se queixava que pujava un 5% el global, però sí que li he de recordar que l'atenció directa a víctimes de violència puja quasi un 48%. Per cert, a mi no m'agrada dir-li «xacra», ¿eh?, serà el diccionari este que diu..., però una xacra és una cosa inevitable, una plaga de llagostes que te menja la collita, però la violència de gènere és conseqüència d'unes estructures desiguals i d'unes estructures injustes, té una causa i és una conseqüència, no és una xacra que cau del cel, però ¡vaja! esta és una cosa del diccionari... (*remors*) *oltrariano?* Val. (*Remors*)

El tema dels joves exiliats. Mire, ahí jo li he d'esmentar el pla de la conselleria d'economia que es presentà l'altre dia que, entre altres coses, està intentant promocionar la tornada de joves que se n'han anat perquè ací no tenien oportunitats i perquè puguen tornar-hi. És una pla de formació, d'inserció, etcètera.

També estem estudiant, no ho tenim encara tancat però, en qualsevol cas, informarem oportunament quan ho tingam ja tancat, estem estudiant una possibilitat a través de clàusules socials de fomentar també el retorn; és a dir, premiar a aquells que contracten persones que retornen després d'haver estat en l'estranger de manera forçosa, ¿val?

Aleshores, el pla l'avancem per un costat i, a través de la nostra conselleria i a través de l'Ivaja, també mesures de foment perquè puguen tornar aquells que volen tornar. I, mire, vaig fer un viatge fa no molt a Alemanya i em vaig reunir amb joves d'allí, valencians que han hagut d'emigrar, i va ser molt interessant també. Ara no tinc temps però, si li interessa, també li contaré un poc l'experiència d'estes persones, ¿no?

I també recordar-los, i a la senyora Catalá també que ha fet menció en el tema del gènere, que en este moment el gènere és una qüestió transversal. Per això hem posat en marxa les unitats d'igualtat, ¿val?, en totes les conselleries, han de ser els únics que no se n'adonen d'això perquè hui, a més, en el diari parla directament de «creuada pressupostària

per la igualtat», és a dir, fins i tot els mitjans de comunicació se n'han fet eco, senyora Catalá, i que a més tenim el primer govern paritari de la història d'esta comunitat, el primer govern paritari, 50-50, sí, fins ara no havíem tingut mai un 50-50, però bé, no passa res. És una qüestió de voler vore la realitat o no.

En qualsevol cas, anant també al tema que em plantejava el senyor García dels serveis socials de base, mire, el model, i no està tancat encara ni seqüenciat en el temps, però la idea és en el primer semestre de l'any que ve fer eixa reversió en la remunicipalització. Jo sé que això no és fàcil i que genera unes etapes de transició que òbviament generaran també disfuncions, ¿eh?, perquè ningú és infal·lible.

Però, ¿quina és la idea? Mire, un dels millors sistemes de dependència a Espanya és Castelló-Lleó, perquè ningú m'acuse, ¿eh?, i ahí tot el món sap qui governa. Val. Aleshores, allí, ¿com es va a vehicular la valoració de la dependència? A través dels serveis socials de base. Aquí, ¿per què no es va fer? Per un costat, perquè el senyor Cotino els tenia moltíssima mania als treballadors socials i treballadores socials de base, els equips socials de base, els veia com, no sé, com una amenaça; i, segon, perquè així a través d'Avapsa se li va permetre doncs contractar les persones de manera que podien contractar-les a *dedillo*, per no dir altra cosa, cosa que el Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, de fet, en una sentència va dir que eixa contractació s'havia fet sense tindre en compte els requisits constitucionals de mèrit, capacitat, igualtat, etcètera.

Aleshores, això tindrà una etapa de transició –com li dia–, per això s'haurà fixat que augmenten les transferències a les entitats locals. ¿Per què? Per a afavorir eixa transició i que les entitats locals també puguen contractar personal que es faça càrrec d'això. Paral·lelament, els valoradors i valoradores que ja tenim, que tenen molta experiència, coordinaran estos equips de base, ¿val?, fins que la xarxa ja estiga completament de l'altre costat, del costat municipal. I això ens permet agilitar les avaluacions perquè en este moment tenim deu valoradors i valoradores a la província de València, sis a Alacant, i dos a Castelló. Amb díhuit persones no es pot fer front a un tapó de 46.000 persones que ens han deixat estes persones d'ací, de l'antic govern, que eixa és la realitat, ¿no?

La cotització a la seguretat social, això és una retallada al govern central, no és una competència nostra. Però, ¿què hem fet nosaltres? Pujar a màxims les cuidadores no professionals. Això també, no sé si estava en la diapositiva però, sens dubte, en la intervenció ho he dit. És a dir, allò que és competència nostra, senyor García, estiga vosté tranquil que estem, que estem *en ello*, eh?

El tema del copagament que hem derogat, i vosté diu, «és que la gent no sap», ¡clar!, perquè la gent sent una notícia i pensa que en el pròxim mes això ja passarà. A partir de l'1 de gener, que és quan açò entra en vigor, perquè la llei d'acompanyament entrarà en vigor l'1 de gener, la gent ja començarà a notar-ho. No obstant això, jo prenc nota de la preocupació i informarem més o farem algun tipus de promoció institucional perquè les persones ho puguen saber, ¿val?

I, ara, anem a les intervencions més amables d'este matí que, la veritat, primer es podrien posar d'acord ¡vostés dos!, perquè, clar, si no es posen d'acord i si no parlen ni entre vostés, perquè ¿en qué quedamos?, ¿honorifica o soy la que manda?, perquè les dos coses no poden ser.

Aleshores, posen-se d'acord en les seues, sobretot en els seus equips que els donen les consignes del dia –i es veu que l'última és esta– perquè, a més, és que ja no enganyen a ningú, de veres. ¿Com s'atreixen, vostés? Vostés, ¿com s'atreixen en esta conselleria, en este pressupost a fer les intervencions que han fet hui?

De veres, jo em pensava que vostés anaven a vindre amb un esperit constructiu; «joiga!, mire, doncs vosté podria millorar esta partida o millorar l'altra, i li farem esmenes», i ser un poquet constructius. Però no, vostés vénen ací com García Albiol, «pa' chulos, nosotros», quan han destrossat la gestió de les polítiques socials, els serveis socials i l'atenció a l'autonomia personal en esta comunitat; quan vostés són responsables que ací milers de persones s'hagen mort sense poder entrar en el sistema de dependència; quan vostés són responsables d'un tapó de 46.000 persones que tenint dret a la dependència estan esperant en els llimbs i sense atendre; quan vostés són responsables de 14.000 persones que havien de tindre la renda garantida perquè no tenien on caure morts i estaven en una llista d'espera. ¿Com s'atreixen a vindre ací a parlar?

Mire, 1.300 milions d'euros, sí, senyora, que tenim dret, que tenim cobertura legal de la LOFCA i de la Constitució, que no és la invenció que vostés feien en els pressupostos passats, «anem a vendre este edifici per 1.000 milions d'euros», i ho consignaven en el pressupost. (*Remors*) És una exageració però vostés feien això, vostés unflaven el preu dels edificis i deien que els anaven a vendre, i ni per eixe preu els venien, ¿val?, i feien els comptes del *gran capitán*, i després en ficaren no 1.000, 1.600, d'una partida sense cobertura legal que els ho va dir l'Airef, la policia de Montoro.

I, efectivament, jo vaig anar als tribunals però no perquè anaren vostés a presó, vostés, els que hagen d'anar ja aniran per altres coses, sinó perquè havíem de centrar la línia de què se podia pressupostar i què no. I ho vaig dir públicament, i vosté, senyora Catalá, té molta memòria i segur que s'enrecorda. Així que, açò no és un frau, açò és una reivindicació d'allò que té cobertura legal.

En qualsevol cas, l'única cosa que ha parlat del pressupost és allò de les línies nominatives, de Creu Roja, Moviment contra la Intolerància i Càritas, li he de dir que estan encantats. Hauria d'haver parlat amb ells abans de vindre ací a dir-ho. Clar, perquè estan contents, ¿sap vosté per què? Perquè vostés utilitzaven el pressupost per a fer clientelisme. I, aleshores, ficaven línies nominatives i el que *estaba en la onda*, tenia línia nominativa i el que no, no.

¿Quina és la política ara mateixa amb el govern del botànic?, que vosté tant li molesta, però és que és una manera de cenyir-mos a un pacte que tenim amb la ciutadania, que, a més, és transparent; no, com vostés, que portaven un programa electoral, no el complien, però no donaven explicacions a ningú.

En este cas, com són diversos partits els que han fet este acord, doncs se li ha posat un nom perquè la gent sàpiga perfectament avaluar allò que s'ha dit i allò que s'ha fet, que això és sa en política, ¿sap? És sa en política comprometre's a coses i, després, avaluar el que s'ha fet i el que no. I, a més, explicar-ho.

Però, en fi, ¿per què no n'hi han línies nominatives? Perquè n'hi hauran línies de subvencions, on tot el món amb igualtat podrà concórrer i on, a més, s'han pujat les partides. I no patisca vosté, que tant Càritas, com Creu Roja, com Moviment contra la Intolerància, segurament, en tindran, fins i tot, més finançament que amb vostés. Temps.

Una coseta més i ja acabe. Miren, el tema..., ¡ah!, l'últim. O siga, ¿com s'atreix vosté... com s'atreix a dir que per què no deroguem el copagament? És que, clar, vosté... (*Veus*) No, no, no, no. Vosté ha dit: «¿Por qué no ha derogado el copago?» Dic, ¿per què...? ¿Com, com, com s'atreix vosté? Que varen fer una norma, que el tribunal superior de justícia va tombar, i que ha provocat, a més, una ILP del Cermi perquè l'estat, el Congrés dels Diputats, regule un copagament que no siga confiscatori després de l'experiència que es va tindre ací, que vostés varen confiscar a les persones majors,

a les persones amb diversitat funcional; varen fer que centenars de persones hagueren d'abandonar els centres de dia i els seus tractaments, amb el que això suposa per a una persona amb discapacitat.

¿Vosté sap el retrocés que pot suposar per a una persona que, per exemple, té una paràlisi cerebral haver d'abandonar el tractament que li estan donant? Es veu que no el té, perquè si no, no hagueren aprovat les normes que aprovaren. Aleshores, ¿com s'atreixen? ¿Com s'atreixen, senyories?

El senyor president:

Gràcies, senyora vicepresidenta.

Per a rèplica té la paraula la senyora Cabedo.

La senyora Cabedo Laborda:

Gràcies, senyora Oltra, per la informació que ens ha donat.

Des de Podemos-Podem, com he indicat abans, veiem reflectida en la dotació pressupostària de la seua conselleria que vostés han donat un pas amb fermesa cap a eixe rescat ciutadà del qual parlàvem. Però ens és obligatori incidir que no és suficient, tot i que som molt conscients de la situació en la qual ens han deixat.

L'Acord del Botànic és un acord de mínims i això suposa tindre que les nostres expectatives sempre van a ser superiors. Volem deixar de rescatar persones per tindre un sistema que, de forma estable, cuide de cada una de les persones que conformen la societat, perquè totes i cada una de nosaltres, en un o en un altre sentit, som dependents. Som diverses i dependents.

Per això volem saber si estos pressupostos són una excepció per la situació dramàtica que vivim actualment i que ens ha deixat l'anterior Consell, el Consell del PP, una situació de persones vivint baix l'ombra de la pobresa.

Volem saber, per tant, si estos pressupostos són una excepció deguda a aquesta situació dramàtica o si des de la seua conselleria compartixen eixa filosofia de construir un nou model econòmic-social basat en les cures, en cuidar les persones i en cuidar-les des d'allò públic.

Per exemple, vosté, en la seua compareixença del ple de setembre, va indicar la següent frase: «Adaptarem la normativa del sistema de protecció a la infància dotant-la de mitjans humans i econòmics.»

Hem vist que han destinat 2.514.000 euros al SEAFI, Servei d'Atenció a la Família i a la Infància. Nosaltres tenim molt present que dintre de l'Acord del Botànic un dels punts claus és el rescat de..., perdó, un dels punts claus en el rescat de persones és combatre la pobresa infantil. Amb els anteriors pressupostos es destinaven 2.428.000 euros. S'ha augmentat per tant, però no s'ha arribat a augmentar tant com voldríem.

Tanmateix, volem preguntar-li si vostés han tingut en compte altres mesures per a atendre la infantesa més allà del SEAFI; per exemple, a través d'altres conselleries com la conselleria d'educació. Perquè, des de Podem, entenem que caminar d'un rescat ciutadà a un model econòmic-social basat en les cures, suposa no només assegurar que xiquets i xiquetes puguen menjar tres vegades al dia, sinó que també puguen accedir a l'educació des del zero anys per garantir la seua igualtat d'oportunitats.

També, que s'instaure la coresponsabilitat, ja no només entre els progenitors, siguen del sexe que siguen o siga, per exemple, només un progenitor i la mateixa..., amb la mateixa administració pública.

Entenem que caminar d'un rescat ciutadà a un model econòmic-social significa que els infants puguen gaudir

d'avis i àvies, que puguen accedir a itineraris d'envelliment actiu, sense que aquests itineraris siguen entesos com a serveis de luxe.

A vegades, per no dir moltes vegades, les paraules són significatives, tot i que ací diguen el contrari. Vostés han canviat..., han eliminat eixe nom que deia «promoció de les famílies i de les dones», que era l'exemple més contundent sobre qui sosté les cures.

Volem saber si vostés, assumint aquestes condicions, estan caminant cap a un rescat ciutadà o si estan caminant, si estan construint condicions mínimes per un model que es responsabilitze o, com a mínim, es coresponsabilitze de cuidar les persones des d'allò públic de forma estable i permanent.

Esperem que siga el segon, perquè és el sentit en què nosaltres vam pactar l'Acord del Botànic i serà la filosofia que ens acompanyarà durant aquests quatre anys per controlar la seua implementació.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Cabedo.

Senyor García, per part del Grup Parlamentari Ciutadans, té vosté la paraula.

El senyor García Salvador:

Senyora vicepresidenta, en el tema de... en el tema que havíem comentat de..., quan el 2012 el govern de Madrid li lleva la seguretat social..., vosté diu, evidentment..., i tenim clar els ciutadans que no és competència de vostés. Però també tenim clar que el..., n'hi ha coses que vostés no haurien de fer i les fan. Per exemple, el 50% l'hauria d'aportar l'estat central i no l'aporten. Vostés hauran d'aportar un vuitanta i tants, ¿no?, crec que és, i ells aporten un... (*Veus*) Val. Vostés, el (*inintel·ligible*) ... val. I, després, (*inintel·ligible*) ... Això és una qüestió que ells ho haurien de fer i no ho fan.

Aplicant eixa màxima, també se podria plantejar que si ells no fan..., perquè el que sí que estem d'acord és que eixa gent encara que se'ls augmenten les prestacions econòmiques, si han de pagar temes d'ortopèdia, si han de pagar fàrmacs o si han..., alguna cosa, és que no queda..., ja no tenen per a poder pagar-se... I, després, esta gent estaran treballant i, d'ací uns anys, quan eixa dona o eixe home vaja a..., no tindrà la paga de jubilació. Jo crec que almenys la reflexió s'hauria de fer. Jo entenc que no és competència nostra. Però ahí tampoc és competència nostra (*inintel·ligible*) ... aportar el 50% i estem obligats a fer-ho, perquè el govern de Madrid no està fent els deures. Això per un costat.

Després, el tema que Ciutadans té obsessió en aprimar l'administració. Mire, és que, a vegades, de veritat, un veu com..., possiblement ara n'hi hagen taxes de reposició, però abans veem com anava entrant gent a l'administració... Home, normalment sempre entraven també els de la corda. Els del PP i els del PSOE són els que anaven entrant en l'administració. Que rar és entrar en un ajuntament i no vore algú de la corda, o a qualsevol institució. Almenys, a vore si això ho poden acabar, també li ho agrària, que les ajudes vagen on se necessiten. De veritat que li ho agrairia enormement des de Ciutadans.

Però bé, a la millor, amb menys recursos, fer més o posar les noves tecnologies al servici d'això i no haver de dependre tant que n'hi haja més o menys gent. Jo crec que, a dia d'avui, a l'altura que estem del segle XXI, que les coses no se fagen perquè no n'hi hagen ajudes, jo és que vertaderament no ho entenc. N'hi han mitjans tecnològics per a poder fer que eixe treball (*inintel·ligible*) ... Una empresa privada,

a vegades, amb pocs recursos, li toca fer moltes coses i estar al dia i haver de ser eficient. No tinc tan clar que molta gent faja que les coses siguen més eficients. No ho tinc tan clar. A la millor estic equivocat..., és possible.

I no res. Finalment, jo..., no hem parlat dels malalts mentals. Avui sí que hem vist en premsa que se van a obrir uns centres de malalts mentals. No sé..., supose que vosté ho sabrà. I és que, clar, han estat també els grans oblidats, ¿no?, perquè ací en València pense que només n'hi han dos centres públics –a penes cent i poques places–, que n'hi han unes llistes d'espera al voltant de quatre mil cinc-cents aspirants. En Alacant, també n'hi han 750 persones pendents d'entrar en dos centres públics. Les persones soles..., que molts d'ells són abandonats a la seua sort, perquè les famílies els deixen de banda. Vull dir, que és un tema que no havíem mencionat abans per tema de temps, però també m'agradaria vore si és veritat que eixos centres se van a obrir, quan se van a obrir i com vostés pensen eliminar este tipus de gent que està en la cua d'espera.

Molt amable. Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor García.

I, ara, per part del Grup Parlamentari Popular, que va a haver una mapificació temporal en la seua intervenció, tindrà dos minuts i mig la senyora Catalá, i dos minuts i mig el senyor Zaplana. Quan vullguen.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, senyora Oltra, vosté ve ací a pegar bronques i donar lliçons. I jo, ni li vaig a pegar una bronca, ni li vaig a donar una lliçó. Li vaig a dir algunes coses.

Una. L'informe d'impacte de gènere que n'hi ha incorporat a eixe pressupost diu que vostés no són un govern paritari. I ho diu l'informe d'impacte de gènere que n'hi ha en eixe pressupost i que vosté deuria llegir-se.

Segon. No és cert que vagen a poder optar les entitats socials a major import d'ajudes, perquè les línies són les mateixes: en una n'hi havien 665.000 euros i passen a 250.000, perquè excloent vostés la Creu Roja, el Moviment contra la Intolerància i Fedacod, i l'altra se queda amb un 1.400.000, com estava. I, per tant..., i desapareix la línia nominativa de convenis, com l'Associació Valenciana de la Caritat, Càritas Diocesana i altres institucions. I el Grup Popular considera que estes institucions mereixen uns convenis i una relació estable amb l'administració, perquè vosté, senyora Oltra, se recolza en ells. Se recolza en ells.

I és un gest –la veritat– de falta de respecte que vostés no tinguen en compte estes i eliminen la línia nominativa dels convenis d'institucions fonamentals per a esta terra, com la Creu Roja, l'Associació Valenciana de la Caritat i tota Càritas Diocesana, de dalt a baix de la Comunitat Valenciana.

Mire, dos incoherències més i vosté no m'ha contestat absolutament a res.

Primera, que desapareixen les mares gestants, que desapareix la solució extrajudicial de conflictes familiars. És una qüestió que vostés, inclús, presentaren com a esmena l'any passat perquè estiguera com a objectius de la conselleria i, enguany, ho fan desaparèixer. És que vostés –mire, el Bloc-Compromís–, bé, vostés..., no sé quina part de vostés, però una part de vostés. La firmava Enric Morera. A la millor a vosté..., per a això no és una autoritat, però bé.

I, després, finalment, l'empobriment energètic. Jo li faig una pregunta per escrit i li dic què va a fer vosté, i me con-

testa... té vosté el rostre, perdone'm que li ho diga, de dir-me que el Consell anterior va contemplar una dotació econòmica insuficient mitjançant la creació d'un xec energètic. Senyora Oltra, si vosté ha posat un 1.400.000 euros i el Consell anterior posà 1.000.000. ¿Vosté creu que amb 400.000 euros ha resolt vosté la situació? ¿Vosté creu que amb 400.000 euros ha arreglat vosté..., i me contesta que la dotació era insuficient i passa d'1.000.000 d'euros a 1.400.000 euros, que ho anuncià el conseller Buch?

Mire, de veres, considere que ha de ser vosté un poquet més coherent.

El senyor president:

Senyor Zaplana.

El senyor Zaplana López:

Mire, senyora Oltra, està clar, usted recibir críticas, cero. Yo, para preparar estas comparecencias con usted, he visto las comparecencias anteriores, las tuyas. Afectuosas sus comparecencias nunca han sido. Con cariño hacia quien estaba ahí nunca han sido.

Nosotros hemos tenido un tono moderado. Yo no me considero un tipo extremista, pero bueno, no... al caso de cómo usted ha sido en el anterior.

Pero, bueno, le planteaba..., mire, yo no he hablado de que usted derogue el copago o no derogue. He dicho que usted no cumple su palabra. Usted dijo en el último pleno: «Compromiso con la ciudadanía a no mentir».

Mire, nota de prensa del gabinete de comunicación de la Generalitat valenciana. Le leo: «La vicepresidenta ha avanzado que la eliminación del copago en servicios se realizará a través de la ley de medidas fiscales, gestión administrativa y financiera de organización de La Generalitat para el ejercicio 2016, con un coste estimado y aproximado de 120 millones de euros.» Esto lo dicen ustedes. Esto lo dice la Generalitat valenciana, el gabinete de comunicación. No lo ha hecho. No lo ha hecho. Es decir, yo no le estoy diciendo: cuidado, es que usted dice... No, no, no, es que usted se comprometió y no lo ha hecho. No ha derogado la ley de tasas. Usted se comprometió a derogar la ley de tasas. ¿No le ha dejado el señor Puig o el señor Soler derogar la ley de tasas? Me preocupa que usted se comprometa públicamente a unas cosas y no cumpla.

Le traslado una pregunta que no es mía, que me hacen. Durante la campaña electoral se comprometió usted con asociaciones y plataformas a devolver de oficio el copago ilegal cobrado desde 2013. El otro día tuvo usted una reunión, el 28 de septiembre. Después de varias reuniones, usted dijo que no se iba a devolver. Se comprometió en campaña con ellos. No lo va a devolver. ¿Por qué? Porque ahora dice que tienen que reclamar por vía judicial y que, si tiene sentencia, se pagará o no se pagará. No se lo pregunto yo. Es una pregunta trasladada de las plataformas y de las asociaciones.

Y les digo, a usted y a los grupos que sustentan su gobierno, no es más progresista... no es progresista eliminar el copago. No es progresista. Se genera desigualdad. Se genera desigualdad.

Mire, señor Caldera, el padre del copago, el padre del copago, Jesús Caldera, se declaró firmemente partidario del copago –modelo de financiación que fija que una parte del servicio sea pagada por la persona dependiente y la otra, por la administración– e incluso apostó porque los beneficiarios paguen por encima de lo previsto en la ley. Esto lo dice el señor Caldera, el que diseñó todo esto de lo que estamos hablando hoy. Lo dijo el Partido Socialista..., lo mantiene.

Mire, cuando se aprobó la ley del copago, la ley de dependencia y el copago, el Partido Popular propuso como enmienda aceptar que un porcentaje de la renta mínima estuviera exenta del copago, así como la gratuidad de la atención a los dependientes más graves. Esto, esto, se votó en contra por parte del Partido Socialista, con quien gobierna usted ahora, con quien le está poniendo trabas para que no lo pueda ejercer.

Segundo punto. ¿Sabe usted quién aprobó la primera tasa de copago en la comunidad? Un representante del gobierno actual, que está en su gobierno, que es el coordinador con las Cortes. ¡Es tremendo! Esta persona fue la que aprobó el primer copago en esta comunidad. Y ahora dicen que es el Partido Popular el que lo pone, el que lo quita. Mire, si usted se compromete a algo, comprométase.

Último término –término, presidente–, último término del diccionario *oltrariano*, *remunicipalizar los servicios municipales*. Para «remunicipalizar», «remunicipalizar», primero tuvieron que ser municipales. Eso es «remunicipalizar». Lo que usted está haciendo es meterles en todos los ojos una serie de competencias que todavía no saben cuáles son, porque usted no se ha reunido con nadie para explicarles qué competencias van a hacer, qué van a hacer, y les ha dado una cantidad de dinero que no sabemos si cubre o no cubre esa remunicipalización, porque es que no sabemos qué servicios se van a remunicipalizar.

El senyor president:

Vaja acabant.

El senyor Zaplana López:

Termino con una pregunta: ¿ha visitado los servicios territoriales de la provincia de Alicante?

El senyor president:

Gracias, señor Zaplana.

Per a continuar en el torn de rèpliques, té la paraula la senyora Mònica Álvaro.

La senyora Álvaro Cerezo:

Senyora Oltra, si troba vosté el sentit constructiu del PP m'avisar, perquè ací, en la comissió de política social, on estem cara a cara amb ells, la veritat és que no hem trobat eixe sentit constructiu. És més, no hem trobat cap proposta constructiva del Partit Popular. És més, no hem trobat encara cap proposta del Partit Popular.

I vénen ací vostés i parlen de Creu Roja! Vostés parlen de Creu Roja! Vostés que tiraren a Creu Roja de la teleassistència! Sap el que vol dir això? Que se la van carregar d'una punyada. Ací i a Madrid. (*Veus*)

El senyor president:

Senyora Álvaro, està vosté en el torn de rèplica de la senyora vicepresidenta. (*Remors*)

La senyora Álvaro Cerezo:

Deixant, i es van deixar a..., i jo sé que la senyora Oltra això ho té en compte, es van deixar més de huit mil majors al País Valencià sense teleassistència, desamparats i sols a les seues cases. I ara vénen ací, fent-se els amnèsics, i parlen de Creu Roja. Doncs reconeguen per fi i comencen a treballar conjuntament per tornar el que toca i deixar d'abocar més gent al desemparament que ens havien tingut acostumats.

Comencen a reconèixer que calia eixa dependència que avui per primera volta s'augmenta.

Pobresa energètica. Mai, mai, mai va arribar a cap ajuntament un d'estos xecs del conseller Buch que hem sentit avui nomenar. I com vosté sap, i prendrem en compte, el que sí que reben els ajuntaments és el 55% de les demandes d'ajuda per a pagar la llum i aigua que a les seues cases falta. I això hui per hui és una necessitat en els serveis socials bàsics, que se contempla en este pressupost, que se contempla començant a treballar per aquesta necessitat. No amb xecs que vostés s'han inventat, i duga'n un, perquè si no hauré de preguntar-me on estan eixos xecs. Perquè jo li dic, els ajuntaments mai van rebre aquestos xecs.

I així que enhorabona, enhorabona per les intencions que veiem de remunicipalitzar els ajuntaments, de fer eixa cogestió conjunta, perquè fa falta, perquè hi ha ajuntaments al País Valencià que han rebut resolucions de renda garantida dels ajuntaments del costat. No saben vostés el que costa que per fi a una persona de l'anterior administració autonòmica li arribara una resolució de renda garantida, i quan arribava no era ni del seu ajuntament, no era ni del seu empadronament, i això ha passat. I és més, els he de dir que en el que portem de nou govern s'han fet en quatre mesos més reunions amb els ajuntaments, moltes més de les que el PP convocara en quatre anys.

Així que, enhorabona, continuen per eixe camí, fa falta tornar els serveis socials on havien d'estar, atenent les persones. I enhorabona també per això que ens ha deixat palés, tant ací com en la llei d'acompanyament, eixa inembargabilitat de les ajudes socials. És molt dur, és duríssim arribar davant d'una persona i que te diga que no pot donar de menjar als seus fills, perquè l'ajuda que se li havia concedit per a eixa finalitat se l'han enduta per no pagar una plusvàlua d'una casa que li l'ha furtada el banc perquè vostés van contemplar una llei que no contemplava eliminar les vàlues en les dacions de pagament.

Eixa és, i no altra, eixa és la seua gestió. I avui, per fi, en este pressupost comença a esmenar-se i comença a treballar per eixes línies bàsiques de les que el pacte del botànic se fa clau. Eixe és el nostre compromís i no altre.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Álvaro.

Recordar simplement que les rèpliques són al compareixent i que no són obligatòries.

Però, en qualsevol cas, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la senyora Andrés.

La senyora Andrés Sanchis:

Senyora vicepresidenta, a mí me gustaría que me aclarara si es que no sé leer bien.

Hay una línea, la 1827 del programa 313.50, que se llama «programas de acción comunitaria», por un importe de 2 millones de euros, que se duplica con respecto al 2015 y que va destinada a entidades sin ánimo de lucro del tercer sector. ¿Para qué? Para esto: para las subvenciones a entidades sin ánimo de lucro del tercer sector, para que ejerzan actividades vinculadas a las familias más desfavorecidas, personas sin hogar, transeúntes, profesionales del sexo –lo traduzco, está en valenciano–, drogodependents, població exreclusa, discapacitats, majors, etcètera. Tot ells en perill latent o en situació d'exclusió social. Que jo crega açò no és el que estan fent les associacions com Càritas, com Creu Roja?

Bé, yo pienso que los convenios caducan y la fórmula de gestión puede variar. Pero, en cualquier caso, la voluntad

de reconocer el trabajo de esas instituciones con una línea nominativa por más de 2 millones de euros pienso que está reconocida. Me gustaría que me lo aclarara la señora vicepresidenta.

Y al mismo tiempo también le pediría a la señora vicepresidenta si en algún momento se van a revisar los convenios con la fundación de mujeres por la igualdad, adjudicados no sabemos por qué procedimiento y que están llevando en este momento la gestión de los centros materno-infantiles, dependientes de la *conselleria* de bienestar social, en este caso de Igualdad y Políticas Inclusivas.

Sería también un gesto por parte de la vicepresidenta que pudiéramos conocer, así se darían respuestas a muchas preguntas de quién y cómo se está gestionando, de a quién se va a mantener y a quién no.

Con respecto al copago, y por eso que se ha hecho alguna alusión, yo creo que también es necesario clarificar. La ley de dependencia es del año 2007. El gobierno del Partido Popular estaba gobernando ya desde hacía años en esta comunidad. En esta comunidad, como en todas, siempre ha existido copago. Cuando hemos tenido a personas beneficiarias de residencia, asistidas 365 días del año, cualquier persona puede entender que tiene que aportar una parte de su pensión para cubrir ese servicio, porque el resto lo cubren todos los demás ciudadanos. Y es lógico. 365 días al año. Ese copago siempre ha existido. Lo que no ha existido es que sobre eso se recargara, se redujera el dinero en el bolsillo que tenían para sus necesidades básicas, y además se incluyeran las pagas extraordinarias. ¿Piensa, señora vicepresidenta, que eso es lo que se está aquí solucionando con esta modificación que se está introduciendo en la ley de presupuestos? Me gustaría que me lo aclarara.

Y, por otra parte también, decirle que he oído una frase, no sé quién la ha dicho, ha dicho algo así como la universalización también produce injusticias. Quisiera que me contestara, señora vicepresidenta, si al hacer estos presupuestos usted ha pensado que un niño de quince años que acude a un centro público y que tiene, por lo tanto, la educación gratuita y de calidad, que le pagamos entre todos los ciudadanos, ¿piensa usted que tiene los mismos derechos que un niño discapacitado, que va a un centro de día, que es a los que se les ha eliminado el copago, de que reciba esa misma caridad y que sus familias tengan que hacer una aportación muy importante, muy importante, entre 200 y 700 euros, para que ese niño de quince o dieciséis años sea atendido, reciba la atención y la educación que necesita. Para mí eso es justicia social y la universalización es justicia social. Solamente aquellos que piensan que eso no es un derecho subjetivo pueden entender que eso es una injusticia.

Todo esto es una cuestión de debate ideológico, que evidentemente no nos vamos a poder poner de acuerdo entre un lado de esta sala y el otro.

Por otra parte, también quisiera decirles que pienso que estos presupuestos son muy importantes, que queda mucho por hacer, por supuesto que sí. Hay que avanzar, pero desde luego hay que respaldar a los ayuntamientos, hay que darles estabilidad presupuestaria con ese plan concertado que usted ha multiplicado de forma importante. Faltan nuevos retos: consolidar eso de una manera plurianual para que todos los ayuntamientos sepan cuáles son las prestaciones que puedan ofrecer a los ciudadanos y demos estabilidad a los profesionales, que es muy importante también para eso, para generar empleo de calidad y estable. Eso es muy importante y tenemos un sector amplísimo dentro del campo de los servicios sociales.

Por último, vicepresidenta, ratificar que es un buen presupuesto, pensamos que el mejor que se ha presentado en estos últimos veinte años. Y sobre todo por una cuestión fun-

damental, se protege a los menores. También quisiera saber si es una cuestión de justicia social o no que hasta ahora un menor o familia extensa recibiera 120 euros para cubrir todos sus gastos al mes y hoy la vicepresidenta nos acaba de anunciar que el Consejo ha aprobado un presupuesto, que espero que sea respaldado por estas Cortes, donde esas familias van a recibir 12 euros por día, es decir, estamos hablando de multiplicar por tres. Eso es dar dignidad, luchar contra la pobreza infantil, luchar contra la exclusión y garantizar la protección de aquellos que menos tienen.

Enhorabuena y espero que estos presupuestos se aprueben.

Gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Andrés.

I ja, per a concloure esta primera compareixença, té cinc minuts la senyora vicepresidenta.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Molt bé. Moltes gràcies.

Me centraré en alguns temes que vostés han repetit. Efectivament, per a la pobresa infantil no només estan les ajudes que s'han posat en este pressupost en concret, també està el tema dels menjadors escolars, que no només obrirà en juny i setembre, sinó que a més els alumnes becats no hauran de pagar res, se beca al cent per cent. Saben vostés, la portaveu de Compromís ha batallat molt en este tema, que abans havien de pagar una xicoteta part, que fins i tot també els venia costera amunt, i ara no van a haver de pagar res.

En el tema de les cuidadores, senyor García, jo ho tinc en l'agenda, eh?, i ho tinc en l'agenda d'ací al dia 20 de desembre especialment. Però també és cert, i li recorde, que el Govern d'Espanya acaba de dur al Tribunal Constitucional la ratificació que es va fer ací de la sanitat universal, és a dir, que tota persona tinguera dret a la sanitat. És curiós que un govern vaja a un Tribunal Constitucional que empara els drets fonamentals a dir que se retallen drets fonamentals. Però ho vinc a dir perquè allò de les competències sí que és important. No obstant això, estudiarem esta possibilitat també que vosté ens diu.

El tema de malalts mentals, el tema de malalts mentals estem parlant dels centres d'Alcoi i Xàtiva, que estaven tancats per falta d'equipament, perquè l'antic govern no els havia equipat, i que s'obriran durant 2016. Sap vosté també que va haver-hi una confusió ahir en una informació, i és que no és que desapareixen les partides de salut mental, sinó que s'havien refòs en una altra i aleshores com que algú havia interpretat que això havia desaparegut. Però no, s'ha fos en una altra partida i, a més, s'incrementen. Val?

La pregunta concreta que vosté me feia. El 21 de setembre vaig visitar els serveis territorials d'Alacant, 21 de setembre. Càritas, Creu Roja, Moviment per la (*inintel·ligible*) ..., estan d'acord i, efectivament, li ho acaba d'explicar la portaveu del Grup Socialista, s'ha duplicat la partida, no és que s'ha incrementat, és que s'ha duplicat la partida d'acció comunitària, i estan molt contents, estan molt contents, perquè, entre altres, Càritas es va queixar molt en l'última etapa de l'antic govern de la poca dotació que s'estava donant a les polítiques socials i que ells no estaven donant a l'abast, val? Aleshores sí que s'ha parlat amb ells.

Mire, el tema de l'aportació suplementària i del copagament, val? Mire, perquè no m'agrada a mi que se li diga «copagament»? Perquè tot ho paguem els mateixos, que som els ciutadans i les ciutadanes. Quan vostés paraven de copagament se suposa que estan pagant dos, no? Però no és

de veres; és que paguen les mateixes persones. I quan vosté fa el discurs de «ai, és que este s'ho pot pagar», bé, és que per això està el sistema tributari, *oiga*, és que per a distribuir riquesa està el sistema tributari. I els sistemes de protecció social en els països civilitzats són universals, són universals.

I a la qüestió concreta que vosté ha plantejat, efectivament, jo vaig plantejar que s'eliminava el copagament, però si vosté va estar atent a la compareixença que jo vaig fer en Les Corts, si vosté va estar atent, jo vaig dir que el tema de residències no volíem eliminar-lo, però que n'hi havia una doctrina del TSJ, provocat per la seua mala gestió, perquè és que vostés cada norma que han aprovat ha acabat en els tribunals i ha acabat en nul·litat. Però si és que no n'han fet una a dretes. *Bueno, (rialles) dentro de un orden, ¿no?*

Aleshores, què passa? Que nosaltres havíem acumulat moltes sentències i al final el que vam fer és dir-li, i l'advocacia també tenia dubtes en un moment donat, i vam demanar un informe a l'advocacia general i va dir, sí que se pot regular d'esta i d'esta manera si té rang de llei. Aleshores, quina decisió vam prendre? Que ja li ho vaig explicar al senyor García, que a més és molt proactiu en estos temes i pregunta molt en el plenari. Li ho torne a repetir a vosté.

En centres diürns no hi ha aportació suplementària. Per què? Perquè n'hi ha una diferència entre una persona que va a un centre de dia o que va a un centre ocupacional i una persona que està en residència. La persona que està en residència ho té tot cobert, el menjar, els bolquers, el sèrum. El que necessita ho té cobert. La persona que va a un centre de dia, a un centre ocupacional, després ha de mantindre sa casa, el lloguer, la llum, l'aigua, el gas.

No li pareix a vosté plausible que la persona que a més ha de mantindre la seua casa no haja de fer aportacions suplementàries, però la persona que ho té tot cobert sí que les faça? I no distingim entre diversitat funcional i majors sinó que distingim entre centres de dia i centres nocturns. Perquè a més volem, volem promocionar l'autonomia personal i que la gent estiga en el seu entorn afectiu tot el temps possible, enfront d'un model, el de Cotino, que el que volia era omplir residències, perquè això era lucratiu per a determinades empreses del seu voltant.

I parlant de copagaments, el que sí que eren copagaments és el que feien vostés amb els diners públics, ¿val? I com que jo m'he passat estes últimes nits fent números i vostés saben que no m'agraden els números, sinó que el que m'agraden són les persones, he fet alguns numerets mes.

Mire, EMARSA, 23,7 milions de frau segons la fiscalia. Açò podia haver servit per a 7.500 persones del tapó de la dependència, 7.500 persones del tapó de la dependència. En residències: «Grupo Savia, multiplicó por tres las plazas subvencionadas por el PP, incremento 22 millones.» (*Remors*) Cooperació, 1,66 milions i 3,5; en total, 5,3 milions. 5,3 milions és un mes de nòmina de dependència, un mes, 5,3 milions, però vostés copagant. Gürtel. Fitur, per exemple, 5 milions. Nòos, 3,6 milions, un altre mes de la dependència o un mes, 3,6 milions, un mes de la renda garantida de la ciutadania, un mes. En un mes li paguem a les persones que necessiten renda garantida de ciutadania, 3,6 milions d'euros, que és el que alguns van detraure del cas Nòos. O la visita del papa, 6,4 milions en imatges i so, pràcticament el que els paguem a les famílies d'acollida en 2016, amb la pujada, pràcticament el que se li paga tot un any a totes les famílies d'acollida s'ho emportaren vostés en la visita del papa. (*Remors*)

Mire, açò són diners que han desaparegut de les arques públiques, que han desaparegut de les arques públiques. (*Remors*) Açò sí que era un copagament, açò sí que era un copagament.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Oltra.

Amb esta intervenció acabem esta primera compareixença, una compareixença que, en este cas en nom de la mesa, vull agrair per la correcció i la contundència amb què s'ha produït.

Res més. Moltes gràcies.

Suspenem la sessió durant deu minuts per a despedir la vicepresidenta i rebre (*inoible*) ...

(*Se suspén la reunió durant uns minuts*)

El senyor president:

Muy buenas tardes.

Si les parece, retomamos...

Si los medios de comunicación están fuera, avíseles de que vamos a empezar ya. (*Véus*)

Vamos a retomar la sesión de la comisión de hacienda, en este caso para tratar los presupuestos de la Conselleria de Justicia, Administración Pública, Reformas Democráticas y Libertades Públicas.

Bueno, pues, lo mismo. Hemos tenido la primera de las comparencias hace un momento, y yo destacaba que ha sido una comparencia en la que hemos trabajado con corrección y con contundencia. Espero que este sea el signo que vaya a marcar esta misma intervención.

Y, señora *consellera*, tiene usted treinta minutos para hablarnos del presupuesto de su sección.

*Compareixença de la consellera de Justícia,
Administració Pública, Reformes Democràtiques
i Llibertats Públiques,
senyora Gabriela Bravo Sanestanslao, per a
informar sobre el Projecte de llei de pressupostos
de La Generalitat per a l'exercici 2016
pel que fa a la seua conselleria*

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Gracias, presidente.

Comparezco ante esta Comisión de Economía, Presupuestos y Hacienda para exponerles las principales partidas presupuestarias de la Conselleria de Justicia, Administración Pública, Reformas Democráticas y Libertades Públicas para el próximo año, 2016.

Estas partidas aparecen recogidas en la sección 07 del Proyecto de ley de presupuestos de La Generalitat para 2016, entregado a esta cámara el pasado viernes.

El presupuesto global de la *conselleria* para el próximo ejercicio asciende a 274.700.710 euros, con un 6,1% superior a 2015.

El porcentaje de los presupuestos globales de La Generalitat destinado a las áreas competenciales de mi *conselleria* es mejorable y confío en que este incremento avance en los próximos ejercicios.

Pese a ello, la dotación presupuestaria prevista para 2016 rompe, por fin, con la política de recortes impuesta por los anteriores responsables de la *conselleria* desde el año 2009.

Como les avancé en mi primera comparencia, este Consell va a dar a la justicia mayor protagonismo en su agenda política, y así queda reflejado en estos presupuestos, que

son el primer paso de un objetivo más ambicioso que se va a alcanzar a lo largo de la presente legislatura.

Señorías, por encima de las cifras y de los porcentajes, estos presupuestos reflejan una actitud radicalmente opuesta a la que los anteriores gobiernos de La Generalitat demostraron, respecto a las áreas que son competencia de la *conselleria* que dirijo. Y, para demostrarlo de manera comprensible, paso a exponerles los presupuestos de cada una de las áreas, de forma individualizada.

Administración pública. Por lo que se refiere a la dirección general de administración pública, su presupuesto para 2016 asciende a 6.408.500 euros, un 6,79% más que lo previsto en el presente ejercicio.

Esta dirección general dispone de dos grandes programas para desarrollar sus competencias en materia de ordenación y formación del personal al servicio de la administración de La Generalitat. Son el programa 121.30, formación y estudios, y el programa 121.40, función pública.

El primero de estos programas se centra en la planificación y puesta en marcha de los planes formativos y de perfeccionamiento personal de los trabajadores al servicio de la administración autonómica.

Su capítulo II ha experimentado un aumento significativo, concretamente del 55,5% respecto del año 2015. Y pasa de 154.340 a 240.000 euros. Ese crecimiento sufragará la apuesta por la mejora de la formación y la especialización de los funcionarios de la administración, a través del Instituto Valenciano de Administración Pública. Sus responsables ya están diseñando un cambio radical en su programación lectiva para el próximo año, con nuevos y más modernos contenidos y un considerable aumento de su oferta formativa.

Por lo que se refiere al programa de función pública, la partida más destacable corresponde también al capítulo II, que experimenta un significativo aumento del 47,1%, para alcanzar los 367.780 euros de presupuesto.

El objetivo es organizar y convocar programas de selección y provisión de plazas con una triple finalidad: primero, disminuir la tasa de interinidad en la administración; en segundo lugar, aumentar las plantillas para adecuar los recursos humanos a las nuevas competencias y a la necesidad de mayor eficacia en la prestación de los servicios; y, por último, racionalizar y estabilizar la situación administrativa de gran parte del personal de La Generalitat.

En cuanto a la dirección general de reformas democráticas y libertades públicas, como saben, es otra de las tres direcciones generales de la *conselleria*. Es un centro directivo de nueva creación, por lo que no tiene sentido buscar la variación presupuestaria respecto del año 2015. A la misma, le corresponden dos programas presupuestarios: el 112.70, denominado reformas democráticas; y el 462.60, cuyo enunciado es procesos electorales y consultas populares. Ambos programas disponen de una dotación global para el año 2016 de 4.142.810 euros.

Respecto del primero de estos programas, reformas democráticas, su capítulo II está dotado con 133.000 euros, que se destinarán, en primer lugar, a la organización y realización del foro de debate para la mejora de la justicia, que implicará a todos los agentes jurídicos y sociales en la búsqueda de soluciones a los problemas que afectan a la administración de justicia.

Un segundo foro, el de debate sobre derechos, libertades y reformas democráticas, fijará políticas concretas de respuesta a algunas carencias que hemos detectado en las políticas públicas impulsadas con anterioridad. Por ponerles algún ejemplo, ya están en marcha la elaboración del protocolo de asistencia y protección a las víctimas del delito o el informe sobre nuevos instrumentos más democráticos, más solidarios para afrontar el reto que nos plantea la inmigración.